

НАЦІОНАЛЬНА АСОЦІАЦІЯ
АДВОКАТІВ УКРАЇНИ

КОМІТЕТ НААУ З ПИТАНЬ ТРУДОВОГО ПРАВА

ЦЕНТР НАДАННЯ МЕТОДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ТА КООРДИНАЦІЇ ВОЛОНТЕРСЬКОГО
РУХУ АДВОКАТІВ З ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ПРИ НААУ

ДАЙДЖЕСТ

СУДОВОЇ ПРАКТИКИ

З ПИТАНЬ ПЕРЕВІРОК У СФЕРІ ВІЙСЬКОВОГО ОБЛІКУ, БРОНЮВАННЯ ТА МОБІЛІЗАЦІЇ

ЗА 2024 РІК

ЗМІСТ

2

ДАЙДЖЕСТ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ З ПИТАНЬ ПЕРЕВІРОК У СФЕРІ ВІЙСЬКОВОГО ОБЛІКУ, БРОНЮВАННЯ ТА МОБІЛІЗАЦІЇ ЗА 2024 РІК

Рішення Селидівського міського суду Донецької області від 17.01.2024 у справі №242/2060/23 щодо оповіщення військовозобов'язаних.....	6
Рішення Кельменецького районного суду Чернівецької області від 18.01.2024 у справі №717/46/24 щодо оповіщення військовозобов'язаних.....	6
Рішення Ковельського міськрайонного суду Волинської області від 29.01.2024 у справі №159/7485/23 (провадження №2-а/159/16/24) щодо відкриття виконавчого провадження.....	7
Постанова Другого апеляційного адміністративного суду від 17.01.2024 у справі №573/2140/23 щодо вручення повістки.....	8
Рішення Коростенського міськрайонного суду Житомирської області від 07.02.2024 у справі №279/6/24 (провадження №2-а/279/10/24) щодо накладення адміністративного стягнення після спливу двох місяців з дня вчинення та виявлення правопорушення.....	9
Постанова П'ятого апеляційного адміністративного суду від 07.02.2024 у справі №523/18383/23 щодо притягнення до відповідальності за неповідомлення про зміну даних.....	9
Рішення Баштанського районного суду Миколаївської області від 12.02.2024 у справі №468/50/24 (провадження №2-а/468/12/24) щодо надсилання повідомлень через месенджер «Вайбер» від ТЦК та СП.....	10
Рішення Індустріального районного суду м. Дніпропетровська від 12.02.2024 у справі №202/21412/23 (провадження №2-а/202/34/2024) щодо виїзду з місця проживання у воєнний час без дозволу керівника ТЦК та СП.....	10
Рішення Шевченківського районного суду м. Чернівці від 14.02.2024 у справі №727/606/24 (провадження №2-а/727/15/24) щодо строків притягнення до відповідальності.....	11
Рішення Тростянецького районного суду Вінницької області від 13.03.2024 у справі №147/1736/23 щодо неявки.....	12
Рішення Ковпаківського районного суду м. Суми від 21.03.2024 у справі №592/3863/24 щодо притягнення до адміністративної відповідальності за частиною 2 статті 210-1 Кодексу України про адміністративні правопорушення та накладення стягнення у вигляді штрафу 8500 гривень.....	13
Рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 26.03.2024 у справі №160/20404/23 щодо незарахування на спеціальний військовий облік.....	13
Рішення Буцацького районного суду Тернопільської області від 27.03.2024 у справі №595/426/24 щодо скасування постанови №293 у справі про адміністративне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 210-1 КУпАП від 20 лютого 2024 року.....	14
Рішення Кіцманського районного суду Чернівецької області від 28.03.2024 у справі №718/359/24 щодо вчинення правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 210-1 КУпАП.....	15
Рішення Дніпропетровського районного суду Дніпропетровської області від 04.04.2024 у справі №175/8958/23 (провадження №2-а/175/80/23) щодо порушень під час винесення постанови.....	16

ЗМІСТ

ДАЙДЖЕСТ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ З ПИТАНЬ ПЕРЕВІРОК У СФЕРІ ВІЙСЬКОВОГО ОБЛІКУ, БРОНЮВАННЯ ТА МОБІЛІЗАЦІЇ ЗА 2024 РІК

Рішення Стрийського міськрайонного суду Львівської області від 10.04.2024 у справі №456/1164/24 (провадження №2-а/456/26/2024) щодо розгляду справи за відсутності особи, яка притягується до адміністративної відповідальності.....	17
Рішення Косівського районного суду Івано-Франківської області від 19.04.2024 у справі №347/518/24 (провадження №2-а/347/15/24) щодо оповіщення військовозобов'язаних.....	17
Рішення Хмельницького міськрайонного суду Хмельницької області від 30.04.2024 у справі №686/3272/24 (провадження №2-а/686/66/24) щодо притягнення відповідальної особи з ведення військового обліку до відповідальності.....	18
Постанова Шостого апеляційного адміністративного суду від 30.04.2024 у справі №759/24004/23 щодо повідомлення про розгляд справи.....	19
Рішення Буцацького районного суду Тернопільської області від 07.05.2024 у справі №595/585/24 (провадження №2-а/595/29/2024) щодо оповіщення військовозобов'язаних.....	19
Рішення Турійського районного суду Волинської області від 07.05.2024 у справі №169/207/24 (провадження №2-а/169/12/24) щодо вручення повістки.....	20
Рішення Тисменицького районного суду Івано-Франківської області від 08.05.2024 у справі №352/1047/24 (провадження №2-а/352/13/24).....	21
Рішення Шевченківського районного суду м. Чернівці від 13.05.2024 у справі №727/3289/24 (провадження №2-а/727/29/24) щодо оповіщення військовозобов'язаних.....	21
Рішення Донецького окружного адміністративного суду від 20.05.2024 у справі №200/1430/24 щодо заміни військово-облікового документа після прийняття рішення про бронювання і щодо відмови у постановці на спеціальний військовий облік.....	22
Рішення Святошинського районного суду м. Києва від 04.06.2024 у справі №759/8172/24 (провадження №2-а/759/ 114/24) щодо порушень правил дорожнього руху на транспортному засобі, який передано військовій частині.....	23
Постанова Третього апеляційного адміністративного суду від 05.06.2024 у справі №160/28314/23 щодо надання відстрочки заброньованому працівнику.....	24
Рішення Миколаївського окружного адміністративного суду від 06.06.2024 у справі №400/3421/24 щодо надання відстрочки.....	25
Рішення Запорізького окружного адміністративного суду від 10.06.2024 у справі №280/4159/24 щодо видання тимчасового посвідчення.....	25
Рішення Вінницького окружного адміністративного суду від 10.06.2024 у справі №120/18515/23 щодо вилучення військового квитка.....	26
Рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 19.06.2024 у справі №160/7925/24 щодо мобілізації заброньованого працівника.....	27

ДАЙДЖЕСТ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ З ПИТАНЬ ПЕРЕВІРОК У СФЕРІ ВІЙСЬКОВОГО ОБЛІКУ, БРОНЮВАННЯ ТА МОБІЛІЗАЦІЇ ЗА 2024 РІК

Рішення Вінницького окружного адміністративного суду від 03.07.2024 у справі №120/2772/24 щодо виключення з військового обліку.....	28
Постанова П'ятого апеляційного адміністративного суду від 03.07.2024 у справі №400/1448/24 щодо розгляду заяви на відстрочку.....	28
Рішення Первомайського міськрайонного суду Миколаївської області від 03.07.2024 у справі №484/3410/24 щодо триваючого правопорушення.....	29
Рішення Полтавського окружного адміністративного суду від 09.07.2024 у справі №440/6043/24 щодо уточнення військово-облікових даних з метою бронювання.....	30
Рішення Харківського окружного адміністративного суду від 11.07.2024 у справі №520/5878/24 щодо прав військовозобов'язаних у разі бронювання.....	31
Рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 29.07.2024 у справі №160/15100/24 щодо мобілізації військовозобов'язаного.....	31
Рішення Знамянського міськрайонного суду Кіровоградської області від 01.08.2024 у справі №389/1990/24 щодо застосування ч. 3 ст. 210 КУпАП.....	32
Рішення Добровеличківського районного суду Кіровоградської області від 05.08.2024 у справі №387/753/24 щодо притягнення до відповідальності особи, яка мала відстрочку від призову.....	32
Рішення Ужгородського міськрайонного суду Закарпатської області від 13.08.2024 у справі №308/12173/24 щодо повідомлення про зміну стану здоров'я.....	33
Рішення Соснівського районного суд м. Черкаси від 14.08.2024 у справі №712/7730/24 щодо притягнення до відповідальності за частиною статті 210-1 КУпАП, якої не було на момент вчинення правопорушення.....	34
Рішення Тернопільського міськрайонного суду Тернопільської області від 19.08.2024 у справі №607/5014/24 щодо притягнення до відповідальності за неповідомлення про призначення директора.....	35
Рішення Малиновського районного суду міста Одеси від 30.08.2024 у справі №521/11629/24 (провадження №2-а/521/117/24) щодо оскарження постанови, яку було складено за результатом перевірки.....	36
Рішення Святошинського районного суду міста Києва від 02.09.2024 у справі №759/9034/24 (пр. №2-а/759/124/24) щодо відмови від військової служби з релігійних переконань.....	37
Рішення Ужгородського міськрайонного суду Закарпатської області від 04.09.2024 у справі №308/13652/24 щодо непред'явлення військово-облікового документа.....	38
Рішення Балаклійського районного суду Харківської області від 13.09.2024 у справі №610/3433/24 (провадження №3/610/812/2024) щодо притягнення до відповідальності особи, яка не склала протоколи про адміністративні правопорушення.....	38

ЗМІСТ

ДАЙДЖЕСТ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ З ПИТАНЬ ПЕРЕВІРОК У СФЕРІ ВІЙСЬКОВОГО ОБЛІКУ, БРОНЮВАННЯ ТА МОБІЛІЗАЦІЇ ЗА 2024 РІК

Рішення Ленінського районного суду м. Миколаєва від 13.09.2024 у справі №489/4531/24 (провадження №2-а/489/60/24) щодо порушення права на отримання професійної правничої допомоги.....	39
Рішення Соснівського районного суду м. Черкаси від 13.09.2024 у справі №712/9029/24 (провадження №2-а /712/123/24) щодо порядку застосування частини 3 статті 210 КУпАП.....	39
Рішення Роменського міськрайонного суду Сумської області від 26.09.2024 у справі №585/3332/24 (провадження №2-а/585/52/24) щодо оскарження постанови про притягнення до відповідальності.....	40
Рішення Запорізького окружного адміністративного суду від 01.10.2024 у справі №280/6970/24 щодо визнання протиправними дій щодо вручення повістки на відправку і щодо бездіяльності у невиданні належного військово-облікового документа.....	40
Рішення Тернопільського окружного адміністративного суду від 01.10.2024 у справі №500/4422/24 щодо призову заброньованого працівника.....	41
Ухвала Вінницького окружного адміністративного суду від 02.10.2024 у справі №120/12966/24 щодо забезпечення позову.....	42
Рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 02.10.2024 у справі №160/20893/24 щодо повернення військового квитка.....	43
Постанова Шостого апеляційного адміністративного суду від 21.10.2024 у справі №363/3432/24 щодо оскарження постанови про притягнення до відповідальності.....	44
Рішення Жидачівського районного суду Львівської області від 24.10.2024 у справі №443/1775/24 (провадження №2-а/443/25/24) щодо оскарження постанови про притягнення до відповідальності.....	45
Рішення Млинівського районного суду Рівненської області від 04.11.2024 у справі №566/1129/24 (провадження №2-а/566/20/24) щодо оновлення даних.....	46
Рішення Приморського районного суду м. Одеси від 06.11.2024 у справі №522/13088/24 щодо застосування «Резерв+».....	47
Рішення Київського окружного адміністративного суду від 06.11.2024 у справі №320/19530/24 щодо медичного огляду та нерозгляду заяви на відстрочку.....	47
Рішення Дзержинського районного суду міста Кривого Рогу Дніпропетровської області від 07.11.2024 у справі №211/5234/24 (провадження №2-а/210/30/24) щодо неприбуття за повісткою.....	48
Рішення Кобеляцького районного суду Полтавської області від 08.11.2024 у справі №532/2207/24 (провадження №2-а/532/22/2024) щодо заміни на альтернативну службу.....	48

Відповідальний редактор Дайджесту:

Вікторія Поліщук
е-mail: v.polishchuk@mail.unba.org.ua

Над дайджестом працювала

Вікторія Поліщук
е-mail: v.polishchuk@mail.unba.org.ua

Комітет НААУ з питань трудового права

Голова Комітету:
Поліщук Вікторія Віталіївна
е-mail: v.polishchuk@mail.unba.org.ua

Заступник голови Комітету:

Цветкова Катерина Володимирівна
е-mail: k.tsvetkova@mail.unba.org.ua

Рішення Селидівського міського суду Донецької області від 17.01.2024 у справі №242/2060/23 щодо оповіщення військовозобов'язаних

Обставини справи. Розпорядженням начальника Покровського районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки від 22.11.2023 №06/9159, яке адресоване ВП «Охорона» ДП «Селидіввугілля» та отримано останнім 23.11.2023, з метою уточнення військово-облікових даних та проходження медичного огляду вказано про оповіщення працівників, які перебувають на військовому обліку підприємства.

Наказом ВП «Охорона» ДП «Селидіввугілля» від 24.11.2023 №57-к працівників, які вказані у розпорядженні, відсторонено від виконання трудових обов'язків на дату, вказану у розпорядженні, інспектору з кадрів наказано здійснити оповіщення цих працівників.

Постановою начальника Покровського районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки від 07.12.2023 №09/9606 інспектора з кадрів ВП «Охорона» ДП «Селидіввугілля» ОСОБА_2 притягнуто до адміністративної відповідальності за ч. 2 ст. 210-1 КУпАП з накладенням штрафу у розмірі 5100 гривень. З постанови вбачається, що позивач під час дії особливого періоду порушила вимоги пп. 34, 20 постанови Кабінету Міністрів України від 30.12.2022 №1487 «Про затвердження Порядку організації та ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів», не виконала розпорядження від 22.11.2023 №06/9159, а саме не відповіла на нього, всі інші вимоги виконала.

Обґрунтування Суду. Так, з наданих письмових доказів позивачем встановлено, що на виконання розпорядження начальника Покровського районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки від 22.11.2023 №06/9159 було видано наказ ВП «Охорона» ДП «Селидіввугілля», з яким під підпис ознайомлені працівники, що вказані у розпорядженні, вказаного підприємства та контроль за виконанням наказу покладено на позивача, але матеріали справи не містять відомостей щодо письмово повідомлення про виконання отриманого розпорядження до ІНФОРМАЦІЯ_1.

Надану відповідь від 27.11.2023 №01-1/642 за підписом генерального директора ДП «Селидіввугілля», адресовану начальнику Покровського РТЦК та СП, суд приймає як загальну інформацію по підприємству з приводу бронювання працівників, але не свідчить про виконання саме позивачем письмового повідомлення ІНФОРМАЦІЯ_1 з приводу виконання отриманого розпорядження, в якому вказано про письмове повідомлення про його виконання та у разі відсутності вказаних осіб з поважних причин забезпечити їх прибуття протягом 3 днів з моменту повернення до виконання службових обов'язків.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/116385972>

Рішення Кельменецького районного суду Чернівецької області від 18.01.2024 у справі №717/46/24 щодо оповіщення військовозобов'язаних

Обставини справи. В оскаржуваній постанові зазначено, що 20 грудня 2023 року ОСОБА_3 перебувала на посаді старости Зеленецького старостинського округу Лівинецької сільської ради Дністровського району Чернівецької області та згідно з рішенням Лівинецького сільського голови від 28.01.2021 №23-03/8/2021 на неї покладено обов'язок ведення військового обліку на території Зеленецького старостинського округу. ОСОБА_1 виконувала розпорядження начальника Дністровського РТЦК та СП з порушення вимог нормативно-правових актів, а саме п. 32 постанови КМУ №1487 від 30.12.2022 «Про затвердження порядку організації та ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів», оскільки оповіщення громадян згідно зі списком, доданим до розпорядження начальника Дністровського РТЦК та СП №3820 від 30.11.2023, проводилося без вручення під особистий підпис повісток військовозобов'язаних та не було забезпечено контроль за прибуттям військовозобов'язаних до Дністровського РТЦК та СП, чим порушила абз. 11 ст.18 Закону України „Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію”, тобто вчинила адміністративне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 210-1 КУпАП.

Обґрунтування Суду. Крім того, з матеріалів цієї справи не вбачається, що відповідач чи його представники вжили всіх заходів щодо надання позивачці можливості реалізувати її права, передбачені ст. 268 КУпАП, у тому числі на отримання правової допомоги.

Обґрунтування Суду. Крім того, з матеріалів цієї справи не вбачається, що відповідач чи його представники вжили всіх заходів щодо надання позивачці можливості реалізувати її права, передбачені ст. 268 КУпАП, у тому числі на отримання правової допомоги.

Матеріали справи не містять належних доказів, що оскаржувана постанова прийнята в спосіб, який передбачений нормами КУпАП. Зокрема, оскаржувана постанова прийнята без урахування усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення, а також при розгляді справи про притягнення позивачки до адміністративної відповідальності були порушені її права, у тому числі право на захист, що є, на думку суду, підставою для скасування оскаржуваної постанови.

Дослідивши докази, наявні в матеріалах справи, враховуючи викладене вище, суд вважає, що позов слід задовольнити частково, а саме постанову про накладення адміністративного стягнення у справі про адміністративне правопорушення №729 від 27 грудня 2023 року про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності за ч. 1 ст. 210-1 КУпАП слід скасувати і направити справу на новий розгляд до Дністровського районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/116399243>

Рішення Ковельського міськрайонного суду Волинської області від 29.01.2024 у справі №159/7485/23 (провадження №2-а/159/16/24) щодо відкриття виконавчого провадження

Обставини справи. Позовні вимоги обґрунтовані тим, що 01.12.2023 з повідомлення директора ПП «КОМПАНІЯ ЮКОН» та доданої копії постанови від 08.11.2023 державного виконавця, наданого позивачу по місцю роботи в порядку ст.ст. 110, 128 КЗпП, окрім іншого, позивач дізнався про наявність такого виконавчого документа, як постанова №408-23, що видана 20.04.2023 Ковельським РТЦК та СП.

Наказ №1-ВК від 03.04.2023 ПП «КОМПАНІЇ ЮКОН» «Про оповіщення працівників щодо виклику до військового комісаріату» та розпорядження Ковельського РТЦК та СП від 23.03.2023 №1759, доданого до цього наказу, за місцем роботи, у порядку, встановленому ст. 29 КЗпП, позивачу під розписку до відома не було доведено.

У період 2-місячного строку, визначеного ч. 1 ст. 38 КУпАП, до дня винесення оскаржуваної постанови 20.04.2023, про виклик до ТЦК та СП, керівником (головою) будь-якого органу, підприємства, установи та організації, визначеної в пунктах 24, 32, 34, 47 «Порядку організації та ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів», у будь-якому місці адміністративно-територіальної одиниці, на яку поширюється юрисдикція відповідача, позивачу повістку про явку за викликом вручено не було.

Крім цього, представник позивача вказує, що при підготовці до розгляду справи відповідачем не додержано вимог пп. 2, 3 ч. 1 ст. 278 КУпАП, а оскаржувана постанова не відповідає вимогам ст. 283 КУпАП, що є підставою для визнання такої постанови неправомірною, як такої, що винесена з порушенням встановленої процедури.

Обґрунтування Суду. З огляду на кількість і характер допущених відповідачем процесуальних порушень при винесенні оскаржуваної постанови така постанова не може вважатися законною.

Відповідачі жодним чином не заперечили всіх обставин, стверджених позивачем, зокрема допущення ними процесуальних порушень при розгляді справи про адміністративне правопорушення, а тому за вказаних вище обставин права позивача як особи, яка притягується до адміністративної відповідальності, порушені діями відповідачів щодо винесення постанови у справі про адміністративне правопорушення та накладення адміністративного стягнення.

За таких обставин суд вважає, що постанова у справі про адміністративне правопорушення №408-23 від 20.04.2023, винесена відносно ОСОБА_1, не відповідає вимогам ст. 283 КУпАП, є незаконною та необґрунтованою, оскільки при її винесенні не виконано усі вимоги чинного законодавства та не з'ясовано усіх обставин справи, а тому постанова підлягає скасуванню.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/116603406>

Постанова Другого апеляційного адміністративного суду від 17.01.2024 у справі №573/2140/23 щодо вручення повістки

Обставини справи. Відповідно до зазначеної постанови 29 жовтня 2023 року зупинений працівником національної поліції ОСОБА_1 без поважних причин не прибув за персональною повісткою до першого відділу Сумського РТЦК та СП на 09 годину 00 хвилин 24 липня 2023 року, чим порушив пункт 2 частини 1 «Правил військового обліку призовників, військовозобов'язаних, резервістів», визначених у додатку 2 до порядку, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України №1487 від 30 грудня 2022 року та вимоги ст. 22 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу».

Вказану постанову вважає незаконною, протиправною та такою, що підлягає скасуванню з огляду на те, що представники ІНФОРМАЦІЯ_1 персональну повістку ОСОБА_1 не вручили, а начебто склали акт про відмову. Даними про виклик ОСОБА_1 до Сумського РТЦК та СП на іншу дату позивач не володіє. Розгляд справи про накладення адміністративного стягнення за адміністративне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 210-1 КУпАП, відбувся у вихідний день о 22 годині 45 хвилин без присутності позивача, копію постанови останній отримав 30 жовтня 2023 року. Виніши 29 жовтня 2023 року постанову про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності за те, що 24 липня 2023 року він не прибув за викликом до Сумського РТЦК та СП, відповідач прийняв рішення поза межами встановленого частиною 1 статті 38 КУпАП строку накладення адміністративного стягнення.

Обґрунтування Суду. Спірною постановою про накладення адміністративного №СУ/649 від 29 жовтня 2023 року ОСОБА_1 притягнуто до адміністративної відповідальності за ч. 2 ст. 210-1 КУпАП у зв'язку з його неявкою 24 липня 2023 року до першого відділу Сумського РТЦК та СП за персональною повісткою.

Враховуючи, що сам відповідач безпосередньо здійснював виклик ОСОБА_1 на 09 годину 24 липня 2023 року, а позивач не з'явився за вказаним викликом до Сумського районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки, у зв'язку із чим відповідач був безпосередньо обізнаний про таку неявку, то 24 липня 2023 року є датою вчинення адміністративного правопорушення та датою його виявлення.

Між тим оскаржувана постанова про адміністративне правопорушення №СУ/649 була складена 29 жовтня 2023 року, тобто поза межами строку накладення адміністративного стягнення, встановленого ч.1 ст.38 КУпАП.

Наведений висновок узгоджується з висновком Верховного Суду, зробленим у постанові від 17.07.2019 у справі №601/952/16.

Наведені вище обставини є підставою для визнання протиправною постанови про накладення адміністративного стягнення №СУ/649 від 29 жовтня 2023 року, винесеної т. в. о. начальника ІНФОРМАЦІЯ_1 ОСОБА_5 відносно ОСОБА_1 у справі про притягнення до адміністративної відповідальності за ч. 2 ст. 210-1 КУпАП та її скасування, у зв'язку із чим позовні вимоги є обґрунтованими та підлягають задоволенню.

Суд зазначає, що постанова про притягнення до адміністративної відповідальності є рішенням суб'єкта владних повноважень, актом індивідуальної дії, який встановлює відповідні права та обов'язки для особи, щодо якої він винесений.

Таке рішення суб'єкта владних повноважень має бути обґрунтованим на момент його прийняття, оскільки воно має значимі наслідки для позивача, що перебуває в нерівному положенні по відношенню до суб'єкта владних повноважень.

Порушення норм процесуального права, недотримання передбаченої законом процедури та порядку винесення такого рішення суб'єктом владних повноважень при складанні постанови про притягнення до адміністративної відповідальності зводить нанівець самі суть та завдання адміністративної відповідальності особи, яка вчинила правопорушення.

Враховуючи, що судом встановлено порушення відповідачем строку накладення на позивача адміністративного стягнення, що є самостійною підставою для визнання протиправною та скасування спірної постанови, колегія суддів не надає оцінку по суті вчиненого позивачем правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 210-1 КУпАП.

Отже, колегія суддів, переглянувши рішення суду першої інстанції, вважає, що при його прийнятті суд дійшов вичерпних юридичних висновків щодо встановлення обставин справи і правильно застосував до спірних правовідносин сторін норми матеріального та процесуального права.

Детальніше з текстом постанови можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/116363515>

Рішення Коростенського міськрайонного суду Житомирської області від 07.02.2024 у справі №279/6/24 (провадження №2-а/279/10/24) щодо накладення адміністративного стягнення після спливу двох місяців з дня вчинення та виявлення правопорушення

Обставини справи. 08.12.2023 тимчасовим виконувачем обов'язків начальника Коростенського РТЦК та СП м. Коростеня підполковником Савчук І. М. винесено постанову у справі про адміністративне правопорушення №1/144 про притягнення його до адміністративної відповідальності за ч. 2 ст. 210-1 КУпАП та накладання стягнення у вигляді штрафу в розмірі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що становить 3400,00 грн, за те, що він не прибув 11.08.2023 до Коростенського РТЦК та СП, про поважні причини неприбуття не повідомив, чим порушив вимоги ч. 10 ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» під час дії особливого періоду.

Обґрунтування Суду. Згідно з п. 7 ст. 247 КУпАП провадження у справі про адміністративне правопорушення не може бути розпочато, а розпочате підлягає закриттю у випадку закінчення на момент розгляду справи строків, передбачених ст. 38 КУпАП.

Отже, оскільки на час ухвалення оскаржуваної постанови спливали строки притягнення до адміністративної відповідальності, встановлені ч. 1 ст. 38 КУпАП, то відповідачем протиправно притягнуто позивача до адміністративної відповідальності з накладенням адміністративного стягнення у вигляді штрафу.

З урахуванням наведеного позовні вимоги підлягають частковому задоволенню, оскільки вимога про закриття провадження у справі про адміністративне правопорушення задоволенню не підлягає, позаяк суд, розглядаючи спір у порядку адміністративного судочинства, не вправі перебирати на себе повноваження з вирішення питань, які за законодавством належать до компетенції відповідного органу та виносити одну з постанов, визначених статтею 284 КУпАП, замість вказаного суб'єкта владних повноважень, що виключатиме втручання суду у дискреційні повноваження останнього. Такий висновок зробив Верховний Суд у постанові від 16.07.2018 у справі №214/2517/17.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/116877830>

Постанова П'ятого апеляційного адміністративного суду від 07.02.2024 у справі №523/18383/23 щодо притягнення до відповідальності за неповідомлення про зміну даних

Обставини справи. 03.10.2023 ОСОБА_1 звернувся до Суворовського районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки м. Одеси із заявою за №116, у якій просив видати військовий квиток у зв'язку з досягненням 27-річного віку, повідомив про зміну облікових даних із наданням відповідних документів.

За результатом опрацювання заяви та представлених заявником матеріалів, їх перевірки та опитування заявника 03.10.2023 головним спеціалістом ВВО і БССЗ Суворовського РТЦК та СП м. Одеси Самоляк Л. О. складено протокол за №425 про вчинення ОСОБА_1 (військове звання солдат запасу), ІНФОРМАЦІЯ_1, адміністративного правопорушення, відповідальність за яке настає за частиною 2 статті 210 КУпАП.

Зазначеним протоколом зафіксовано порушення позивачем вимог частини 5 статті 33 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», постанови Кабінету Міністрів України від 30.12.2022 №1487 «Про затвердження Порядку організації та ведення військового обліку призовників і військовозобов'язаних та резервістів» (п.п. 8 п. 1 Додатка №2), що виразилося у порушенні правил військового обліку в особливий період, а саме неповідомленні про зміну сімейного стану (одруження, розірвання шлюбу, одруження), народження дитини та здобуття кваліфікації бакалавра і магістра.

Обґрунтування Суду. Адміністративне стягнення накладено на позивача 13.10.2023, тобто в межах двох місяців з дня виявлення 03.10.2023 правопорушення і в межах строків, передбачених статтею 38 КУпАП. Разом з тим апеляційний суд враховує, що оспорюване правопорушення пов'язано з невиконанням позивачем правил військового обліку та наявністю в діях позивача складу адміністративного правопорушення, передбаченого частиною 2 статті 210 КУпАП. Обставини правопорушення належним чином зафіксовано як у протоколі про адміністративне правопорушення, так і в описовій частині оспорюваної постанови. Зокрема, у цих матеріалах наводяться норми законодавства, недотримання яких призвело до адміністративного правопорушення, та відповідні наслідки у вигляді відповідальності за частиною 2 статті 210 КУпАП. Позивачу достеменно відомі обставини справи та підстави виникнення цих правовідносин.

Отже, на переконання апеляційного суду, посилання у постановочній частині оспорюваного рішення відповідача на статтю 210-1 КУпАП є суто технічною помилкою, яка не створює безумовних підстав для скасування постанови відповідача. Одночасно з наведеним слід враховувати, що ця технічна описка на міру відповідальності не вплинула та адміністративне стягнення до позивача застосовано з урахуванням встановлених обставин про порушення правил військового обліку, встановлення наявності в діях позивача складу правопорушення за частиною 2 статті 210 КУпАП та в межах санкції, передбаченої частиною 2 статті 210 КУпАП.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/116838105>

Рішення Баштанського районного суду Миколаївської області від 12.02.2024 у справі №468/50/24 (провадження №2-а/468/12/24) щодо надсилання повідомлень через месенджер «Вайбер» від ТЦК та СП

Обставини справи. 24.01.2024 від відповідача Баштанського районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки надійшов відзив на позовну заяву, в якому відповідач заперечив проти задоволення позову, оскільки позивач на виклик за повісткою на 23.11.2023 не з'явився, причин свого неприбуття не повідомив. ОСОБА_1 не повідомляв про місце свого перебування та лише 14.11.2023 до РТЦК та СП надійшло повідомлення з його попереднього місця роботи про те, що він звільнений. Копія складеного відносно позивача протоколу про адміністративне правопорушення була направлена позивачу за місцем його нинішньої роботи. 28.11.2023 відповідачу надійшло підтвердження про вручення позивачу копії протоколу. На розгляд справи 05.12.2023 позивач не з'явився, у зв'язку із чим справа була розглянута за його відсутності. При цьому позивач за вказаним у тексті позовної заяви його номером телефону через месенджер «Вайбер» отримав повідомлення про необхідність явки до РТЦК та СП, аналогічно його повідомляли про розгляд справи на 05.12.2023.

Обґрунтування Суду. Що ж стосується наданих відповідачем скрінів повідомлень у мобільному додатку, відповідно до яких на вказаний у тексті позову ОСОБА_1 номер мобільного телефону направлялися повідомлення про час та місце розгляду протоколу про адміністративне правопорушення, то аналогічно як і з врученням повісток військовозобов'язаним, ст. 277-2 КУпАП передбачає повідомлення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, повісткою, яка має бути врученою особі, натомість направлення повідомлення в месенджері не прирівнюється законом до вручення повістки, по-третє, суду не надані докази того, що сам ОСОБА_1 заявив такий номер телефону як спосіб офіційної його комунікації з РТЦК та СП.

За комплексу вказаного вище позивач належним чином не був повідомлений про час та місце розгляду протоколу про адміністративне правопорушення, тобто був обмежений у праві брати участь у розгляді справи про адміністративне правопорушення відносно нього, що відповідно до процитованих вище висновків Верховного Суду є безумовною підставою для скасування постанови про притягнення позивача до адміністративної відповідальності, оскільки при такому розгляді без доказів належного повідомлення особи порушуються положення 268, 278 КУпАП та ч. 2 ст. 2 КАС України.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/116944107>

Рішення Індустріального районного суду м. Дніпропетровська від 12.02.2024 у справі № 2 0 2 / 2 1 4 1 2 / 2 3 (провадження № 2 - а / 2 0 2 / 3 4 / 2 0 2 4) щодо виїзду з місця проживання у воєнний час без дозволу керівника ТЦК та СП

Обставини справи. У постанові зазначено, що ОСОБА_1 вчинив адміністративне правопорушення, передбачене частиною 2 статті 210-1 КУпАП, а саме будучи зареєстрованим і фактично проживаючи у м. Дніпрі, перебував у місті Чернівці без дозволу керівника ТЦК та СП, в котрому перебуває на військовому обліку, на виїзд з місця проживання у воєнний час.

Обґрунтування Суду. Згідно зі ст. 3 Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні» місце перебування – житло або спеціалізована соціальна установа для бездомних осіб, інший надавач соціальних послуг з проживанням, у якому особа, яка отримала довідку про звернення за захистом в Україні, проживає строком менше шести місяців на рік або отримує соціальні послуги; місце проживання – житло з присвоєною у встановленому законом порядку адресою, в якому особа проживає, а також апартаменти (крім апартаментів у готелях), кімнати та інші придатні для проживання об'єкти нерухомого майна, заклад для бездомних осіб, інший надавач соціальних послуг з проживанням, стаціонарна соціально-медична установа та інші заклади соціальної підтримки (догляду), в яких особа отримує соціальні послуги.

Аналіз зазначених законодавчих норм свідчить про те, що ч. 4 ст. 37 ЗУ «Про військовий обов'язок і військову службу» встановлює заборону у воєнний час виїзду призовників, військовозобов'язаних та резервістів без дозволу керівника відповідного територіального центру комплектування та соціальної підтримки з місця проживання саме в розумінні зміни місця проживання.

Таким чином, законодавством встановлено заборону на зміну місця проживання без дозволу керівника ТЦК та СП, а не заборону на пересування територією України.

Належних і допустимих доказів того, що позивач ОСОБА_1, приїхавши до Чернівецької області, змінив своє постійне місце проживання, на що не мав дозволу керівника відповідного районного (міського) територіального центру комплектування та соціальної підтримки, відповідачем до суду першої інстанції не надано.

Як встановлено, ОСОБА_1 перебував у м. Чернівці у робочому відрядженні. Проте відповідач на це питання не звернув уваги.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/116905791>

Рішення Шевченківського районного суду м. Чернівці від 14.02.2024 у справі №727/606/24 (провадження №2-а/727/15/24) щодо строків притягнення до відповідальності

Відповідно до ч. 1 ст. 38 КУпАП адміністративне стягнення може бути накладено не пізніше як через два місяці з дня вчинення правопорушення, а при триваючому правопорушенні – не пізніше як через два місяці з дня його виявлення, за винятком випадків, коли справи про адміністративні правопорушення відповідно до цього Кодексу підвідомчі суду (судді).

При цьому, як вбачається з матеріалів справи, оскаржуваною постановою про адміністративне правопорушення серії ЧМТЦК №15 від 08.01.2024 ОСОБА_1 притягнуто до адміністративної відповідальності за ч. 2 ст. 210-1 КУпАП у зв'язку з його неявкою 16.01.2023 до Чернівецького МТЦК та СП за викликом.

Враховуючи те, що сам відповідач безпосередньо здійснював виклик ОСОБА_1 на 09 год 00 хв 16 січня 2023 року, а позивач не з'явився за вказаним викликом до Чернівецького МТЦК та СП, у зв'язку із чим відповідач був безпосередньо обізнаний про таку неявку, то 16 січня 2023 року є датою вчинення адміністративного правопорушення та датою його виявлення.

Між тим оскаржувана постанова про адміністративне правопорушення ЧМТЦК №15 була складена 08 січня 2024 року, тобто поза межами строку накладення адміністративного стягнення встановленого ч.1 ст.38 КУпАП.

Наведений висновок узгоджується з висновком Верховного Суду, зробленим у постанові від 17.07.2019 у справі №601/952/16.

Наведені вище обставини є підставою для визнання протиправною постанови про накладення адміністративного стягнення ЧМТЦК №15 від 08 січня 2024 року, винесеної начальником Чернівецького МТЦК та СП Бриль О. В. відносно ОСОБА_1 у справі про притягнення до адміністративної відповідальності за ч. 2 ст. 210-1 КУпАП та її скасування, у зв'язку із чим позовні вимоги є обґрунтованими та підлягають задоволенню.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/116975951>

Рішення Тростянецького районного суду Вінницької області від 13.03.2024 у справі №147/1736/23 щодо неявки

28 грудня 2023 року позивач ОСОБА_1 звернувся до суду із вказаним позовом, в якому просить суд скасувати постанову №2369 від 25 листопада 2023 року, яка складена начальником Тульчинського районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки підполковником Ліщиною Ярославом Миколайовичем, якою ОСОБА_1 притягнуто до адміністративної відповідальності за правопорушення, яке передбачено ч. 2 ст.210-1 КУпАП, за неприбуття у зазначену дату до вказаного пункту збору. Просить суд поновити ОСОБА_1 пропущений строк звернення до суду.

На обґрунтування позовних вимог позивач зазначає, що постановою №2369 від 25.11.2023 начальника ІНФОРМАЦІЯ_1 підполковником ОСОБА_2 позивача визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 210-1 КУпАП за те, що він не прибув під час мобілізації до зазначеного пункту збору в зазначений строк, та накладено штраф у розмірі 3400 гривень. Із цією постановою не може погодитися, бо вважає себе невинним, а постанову необґрунтованою та такою, що підлягає скасуванню у зв'язку з неповним з'ясуванням обставин справи. Постанову №2369 від 25.11.2023 ОСОБА_1 отримав поштовим відправленням 19.12.2023, що підтверджується записом на конверті та відслідковуванням трекінгом Укрпошти, тому просить продовжити йому строк для оскарження постанови. Зазначає, що відповідно до тимчасового посвідчення військовозобов'язаного №НОМЕР_1 він перебуває на військовому обліку з 01.04.2021 у Тростянецькому ОРВК 2 відділення Гайсинського районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки. Відповідно до витягу з наказу Мінекономіки про бронювання військовозобов'язаного ОСОБА_1 надано відстрочку на 6 місяців до 02.11.2023 відповідно до наказу Мінекономіки №2848 від 02.05.2023. 31.10.2023 позивач стверджує, що перебував на робочому місці в тракторі, що належить ПрАТ «ПК «Поділля», код ЄДРПОУ – 33143011, виконуючи завдання з перевезення вантажів на території Тульчинського району. До нього підійшов чоловік і відрекомендувався як працівник другого відділу Тульчинського районного РТЦК та СП, проте документів не надав, не було в нього і розпорядження про проведення перевірки особистих документів. Позивач відмовився надавати свої дані.

Пізніше до нього приєднався працівник поліції, але теж без розпорядження коменданта про перевірку документів, як передбачено постановою КМ України №1456 від 29.12.2021 «Про затвердження порядку перевірки документів в осіб, огляду речей, транспортних засобів, багажу та вантажів, службових приміщень і житла громадян під час забезпечення заходів правового режиму воєнного стану». Стверджує, що повістки йому не вручали. Акт, складений про те, що позивач відмовився брати повістку, сфальшований, оскільки повістки взагалі не було. Позивач сів у трактор, до нього в кабінку відкрив двері працівник ТЦК і повідомив йому в усній формі про те, що він зобов'язаний завтра з'явитися до Тульчинського ТЦК та СП. Пізніше працівник поліції ознайомився з посвідченням водія позивача. Після цього учасники роз'їхалися. Більше у них не було спілкування.

Обґрунтування Суду. Обґрунтовуючи позовні вимоги, ОСОБА_1 вказує, що його не було оповіщено належним чином про необхідність прибуття 01.11.2023 до другого відділу Тульчинського РТЦК та СП, а тому, відповідно, в нього був відсутній обов'язок такої явки.

Отже, з метою повного та всебічного розгляду цієї справи необхідним є з'ясування факту належного інформування позивача про обов'язок з'явитися до другого відділу Тульчинського РТЦК та СП 01.11.2023.

Так, громадянину ОСОБА_1 в усній формі було повідомлено про дату та час прибуття до другого відділу Тульчинського РТЦК та СП (01.11.2023 о 09:00), що зазначено як позивачем у позовній заяві, так і відповідачем у відзиві. Водночас із відео з нагрудної камери представника другого відділу Тульчинського РТЦК та СП старшого солдата ОСОБА_3 не вбачається факту повідомлення позивача про необхідність прибути до пункту збору ані 01.11.2023, ані в іншу дату. Що стосується звукозапису, наданого позивачем, суд вважає за необхідне зазначити, що останній не може бути належним і допустимим доказом, оскільки із вказаного звукозапису немає можливості ідентифікувати, кому належать голоси зі звукозапису, а також час, коли і де цей запис здійснено.

Крім того, в матеріалах справи відсутні відомості про місце роботи свідка ОСОБА_6, що позбавляє суд можливості встановити, чи не віднесений він до заінтересованих осіб, у той час як позивачем зазначено про те, що до нього 31.10.2023 прийшов один працівник ТЦК та СП, у якого була нагрудна камера та ще один працівник, який був у військовій формі, і саме ця особа також була присутня в ІНФОРМАЦІЯ_4 під час складення протоколу про адміністративне правопорушення за ч. 2 ст. 210-1 КУпАП, а потім до них приєднався працівник поліції, який перевіряв посвідчення водія ОСОБА_1.

Наведені обставини дають підстави стверджувати, що свідок ОСОБА_6, а також ст. солдат ОСОБА_3, підписами яких засвідчено відмову позивача від отримання повістки та факт його оповіщення про обов'язок прибути 01.11.2023 до другого відділу Тульчинського РТЦК та СП, є службовими особами суб'єкта владних повноважень.

За встановлених у справі обставин суд дійшов висновку, що надані відповідачем докази беззаперечно не підтверджують обставини щодо відмови позивача від отримання повістки, а відповідно, і не доводять факту повідомлення останнього про необхідність з'явитися 01.11.2023 до другого відділу Тульчинського РТЦК та СП, що слугувало підставою для винесення спірної постанови.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/117665124>

Рішення Ковпаківського районного суду м. Суми від 21.03.2024 у справі №592/3863/24 щодо притягнення до адміністративної відповідальності за частиною 2 статті 210-1 Кодексу України про адміністративні правопорушення та накладено стягнення у вигляді штрафу 8500 гривень

Обставини справи. ОСОБА_1 звернувся до суду із цим позовом та вимоги мотивує тим, що 22 грудня 2023 року т.в.о. начальника ІНФОРМАЦІЯ_2 майором ОСОБА_2 було винесено постанову про притягнення його до адміністративної відповідальності за частиною 2 статті 210-1 Кодексу України про адміністративні правопорушення та накладено стягнення у вигляді штрафу 8500 гривень. Відповідно до змісту постанови він не виконав розпорядження від 15.12.2023 №679, а саме не забезпечив прибуття працівників фірми «Грейс-Інжиніринг» до ІНФОРМАЦІЯ_3. Як вбачається з матеріалів справи, 21 грудня 2023 року старшим офіцером відділення обліку і бронювання сержантів та офіцерів запасу молодшим лейтенантом ОСОБА_3 було складено протокол без серії №12/2 від 21 грудня 2023 року про адміністративне правопорушення, а саме невиконання розпорядження №679 від 15.12.2023. У поясненнях до протоколу ним було зазначено, що свою провину він не визнає, оскільки відповідь на розпорядження №679 від 15.12.2023 було надано вчасно та направлено до ІНФОРМАЦІЯ_3 рекомендованим листом через послуги АТ «Укрпошта» 19.12.2023.

Обґрунтування Суду. З наведеного, а також ураховуючи заявлені вимоги та приписи ч. 3 ст. 286 КАС України, суд доходить висновку, що вина ОСОБА_1 у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 210-1 КУпАП, не доведена, рішення про притягнення позивача до адміністративної відповідальності прийняте за відсутності достатніх доказів про вчинення позивачем правопорушення, а тому постанову від 22 грудня 2023 року, винесену т. в. о. начальника ІНФОРМАЦІЯ_2 майором ОСОБА_2 про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності за частиною 2 статті 210-1 Кодексу України про адміністративні правопорушення, слід скасувати, а справу про адміністративне правопорушення закрити на підставі п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП за відсутності події і складу адміністративного правопорушення.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/117834253>

Рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 26.03.2024 у справі №160/20404/23 щодо незарахування на спеціальний військовий облік

Обставини справи. Позивач звернувся до Дніпропетровського окружного адміністративного суду з позовною заявою, в якій просить визнати протиправними дії ІНФОРМАЦІЯ_2 щодо незарахування ОСОБА_1 на спеціальний військовий облік.

Судом встановлено, що відповідно до витягу з наказу Мінекономіки про бронювання військовозобов'язаного ОСОБА_1, 1991 року народження, солдату, що працює ПРАТ «ІНГЗК» на посаді (за професією) слюсаря чергового та з ремонту устаткування 5 розряду, відповідно до наказу Мінекономіки від 17.07.2023 №8303 надано відстрочку від призову на військову службу під час мобілізації строком на шість місяців до 16.01.2024.

Листом Приватного акціонерного товариства «Інгулецький гірничо-збагачувальний комбінат» (ПРАТ «ІНГЗК») від 28.07.2023 №25/2832 надіслано повідомлення до начальника ІНФОРМАЦІЯ_4 підполковника ОСОБА_2 про бронювання військовозобов'язаних працівників ПРАТ «ІНГЗК».

Відповідно до листа ІНФОРМАЦІЯ_5 від 28.07.2023 №4/3309 Приватне акціонерне товариство «Інгулецький гірничо-збагачувальний комбінат» повідомлено про те, що не може бути зарахований на спеціальний військовий облік ОСОБА_1, причина відмови: найменування територіального центру комплектування та соціальної підтримки (відповідного підрозділу Центрального управління та/або регіонального органу СБУ, відповідного підрозділу Служби зовнішньої розвідки) за місцем перебування військовозобов'язаного на військовому обліку вказано неправильно.

Згодом ОСОБА_1 вручена повістка, в якій наказано 30.07.2023 о 6:30 прибути на призов по мобілізації.

Обґрунтування Суду. Як встановлено, згідно з п. 51 списку військовозобов'язаних, який надіслано ПРАТ «ІНГЗК» до ІНФОРМАЦІЯ_4, ОСОБА_1 значиться, як такий, що перебуває на обліку в ІНФОРМАЦІЯ_3.

Також із тимчасового посвідчення №НОМЕР_3 (замість військового квитка) вбачається, що ОСОБА_1 дійсно перебуває на обліку в ІНФОРМАЦІЯ_3.

У відзиві на позов відповідач зазначає, що відповідно до наданого ПРАТ «ІНГЗК» списку вказано, що ОСОБА_1 зазначений як такий, що перебуває на обліку в ІНФОРМАЦІЯ_3, тому не може бути поставлений на спеціальний облік ІНФОРМАЦІЯ_6.

Суд зазначає, що оскільки відповідно до абзацу 6 пункту 11 Порядку установи і організації надсилають повідомлення про бронювання до територіального центру комплектування та соціальної підтримки, де військовозобов'язаний перебуває на військовому обліку, тому відповідач правомірно відмовив у зарахуванні на спеціальний облік ОСОБА_1, оскільки він не перебуває на обліку в ІНФОРМАЦІЯ_1.

У зв'язку з наведеним суд дійшов висновку про відмову у позові про визнання протиправними дій ІНФОРМАЦІЯ_2 щодо незарахування ОСОБА_1 на спеціальний військовий облік.

Детальніше з текстом постанови можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/117948758>

Рішення Буцацького районного суду Тернопільської області від 27.03.2024 у справі №595/426/24 щодо скасування постанови №293 у справі про адміністративне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 210-1 КУпАП від 20 лютого 2024 року

Обставини справи. Заявлені вимоги позивач мотивує тим, що він є старостою Бариського старостинського округу Буцацької міської ради Тернопільської області. 15 лютого 2024 року стосовно нього старшим офіцером ІНФОРМАЦІЯ_2 капітаном ОСОБА_2 було складено протокол про адміністративне правопорушення №79 за ч. 2 ст. 210-1 КУпАП. Постановою начальника ІНФОРМАЦІЯ_1 підполковника ОСОБА_3 №293 від 20 лютого 2024 року на нього накладено адміністративне стягнення за ч. 2 ст. 210-1 КУпАП в розмірі 5100 гривень. У протоколі №79 та постанові №293 вказується на порушення ним п. 47 Порядку організації та ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів, затвердженого постановою КМУ від 30 грудня 2022 року №1487 (далі – Порядок), однак ця норма стосується оповіщення саме керівником підприємств (установ, організації) працюючих на підприємстві, в установі чи організації військовозобов'язаних, тобто своїх працівників. Порядок (процедуру) здійснення виконавчими органами сільських, селищних та міських рад регламентовано п. 32 вказаного Порядку. Відповідно до п. 1 ч. 5 ст. 54-1 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» староста уповноважений сільською, селищною, міською радою, яка його затвердила, діяти в інтересах жителів відповідного старостинського округу у виконавчих органах сільської, селищної міської ради. Згідно зі ст. 11 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виконавчими органами сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх створення) рад є їх виконавчі комітети, відділи, управління та інші створювані радами виконавчі органи. Згідно з п. 2.1 Положення про старосту, затвердженого рішенням Буцацької міської ради №2344 від 02 лютого 2022 року, староста є посадовою особою місцевого самоврядування. Таким чином, з огляду на законодавство староста не належить до виконавчих органів місцевих рад, а діє від імені жителів села у виконавчих органах такої ради.

За вказаних обставин ОСОБА_1 просить суд скасувати постанову ІНФОРМАЦІЯ_1 №293 від 20 лютого 2024 року та закрити провадження в адміністративній справі.

Обґрунтування Суду. Із копій актів щодо проведення оповіщення військовозобов'язаних осіб, що датовані 29 січня 2024 року, 31 січня 2024 року, 01 лютого 2024 року, 02 лютого 2024 року, та письмових пояснень дружин і матерів, наданих старості Бариського старостинського округу ОСОБА_1, від 30 січня 2024 року, 01 лютого 2024 року, 02 лютого 2024 року, вбачається, що повістки громадянам, зазначеним у розпорядженні №7 начальника ІНФОРМАЦІЯ_2 за вих. №3/631/7 від 25 січня 2024 року, не були вручені з об'єктивних причин, а саме у зв'язку з відсутністю цих осіб за місцем проживання.

Крім того, у протоколі про адміністративне правопорушення та в оскаржуваній постанові про притягнення позивача до адміністративної відповідальності не зазначено, кому саме з громадян, зазначених у списку, доданому до розпорядження №7 начальника ІНФОРМАЦІЯ_2 за вих. №3/631/7 від 25 січня 2024 року, не було вручено повістку військовозобов'язаного під особистий підпис та які саме дії щодо забезпечення контролю за прибуттям військовозобов'язаних до ІНФОРМАЦІЯ_1 не вчинив ОСОБА_1.

Детальніше з текстом постанови можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/117955724>

Рішення Кіцманського районного суду Чернівецької області від 28.03.2024 у справі №718/359/24 щодо вчинення правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 210-1 КУпАП

Обставини справи. 04.01.2024 через відділ документообігу та комп'ютерного забезпечення виконавчого комітету Кіцманської міської ради позивач отримав до виконання розпорядження ІНФОРМАЦІЯ_2 №3/53/1 від 04.01.2024 щодо оповіщення та виклику військовозобов'язаних, які перебувають на військовому обліку в Кіцманській територіальній громаді, в якому серед 37 військовозобов'язаних, що підлягали оповіщенню, були зазначені 5 жителів Лашківського старостинського округу. Згідно з резолюцією міського голови, відповідальними за оповіщення військовозобов'язаних зазначені старости старостинських округів та спеціаліст з питань оборонної, мобілізаційної роботи, надзвичайних ситуацій та цивільного захисту відділу правового забезпечення виконавчого комітету Кіцманської міської ради.

За результатами дослідження доказів судом встановлено, що за результатами перевірки виконання розпорядження начальника ІНФОРМАЦІЯ_2 №3/53/1 від 04.01.2024 старшим лейтенантом ОСОБА_8 щодо ОСОБА_1 складено протокол №12 про адміністративне правопорушення за ч. 2 ст. 210-1 КУпАП з різними датами складення: 10.01.2024 (а.с. 10-11) та 11.01.2024 (а.с. 43-44), примірники якого суттєво відрізняються за змістом.

Протокол №12 від 10.01.2024 вручено ОСОБА_1 та додано ним як додаток до позовної заяви. Згідно із цим протоколом о 10 год 30 хв під час перевірки виконання розпорядження №3/53/1 від 04.01.2024 щодо оповіщення та виклику військовозобов'язаних, які перебувають на військовому обліку в Кіцманській ТГ (Лашківський старостинський округ) встановлено порушення вимог постанови КМ України №1487 від 30.12.2023, а саме: у Лашківському старостинському окрузі не заведено картки первинного обліку військовозобов'язаних, які вказані у розпорядженні, чим порушено абз. 4 п. 24 Порядку, відповідальність за що передбачена ч. 2 ст. 210-1 КУпАП.

Протокол №12 від 11.01.2024 долучено відповідачем до відзиву на позовну заяву як копію матеріалів адміністративної справи. Відповідно до цього протоколу 11.01.2024 о 10 год 30 хв у процесі проведення перевірки виконання розпорядження начальника ІНФОРМАЦІЯ_2 №3/53/1 від 04.01.2024 щодо оповіщення та виклику військовозобов'язаних, які перебувають на військовому обліку в Кіцманській ТГ (Лашківський старостинський округ), встановлені порушення в діях посадових осіб Кіцманської міської ради, а саме: Лашківського старостинського округу щодо виконання вимог ст. 18 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» в частині незабезпечення на території відповідних населених пунктів ведення військового обліку, який визначений Порядком організації та ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів, затвердженим постановою КМ України №1487 від 30.12.2023, а саме: у Лашківському старостинському окрузі відсутні (не заведені) картки первинного обліку на військовозобов'язаних, які вказані у розпорядженні начальника ІНФОРМАЦІЯ_2 №3/53/1 від 04.01.2024, чим порушено п. 24 Порядку, що призвело до неналежного виконання заходів з оповіщення військовозобов'язаних про їх виклик до ІНФОРМАЦІЯ_2 (порушено абз. 2.3. п. 32 Порядку). Своїми діями староста Лашківського старостинського округу Кіцманської міської ради ОСОБА_18 вчинив правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 210-1 КУпАП.

Оскаржувана постанова винесена за результатами розгляду протоколу №12 від 11.01.2024, яким значно збільшено обвинувачення, від якого мав захищатися позивач. Окрім того, у протоколах №12 від 10.01.2024 та 11.01.2024 різні пояснення позивача та відрізняється один свідок, зокрема у першому випадку зазначена ОСОБА_20, у другому ОСОБА_21.

Обґрунтування суду. Враховуючи описане вище, суд доходить висновку про необхідність задоволення позовних вимог та скасування оскарженої постанови із закриттям справи про адміністративне правопорушення, оскільки складення суб'єктом владних повноважень протоколу про адміністративне правопорушення №12 у двох примірниках у різні дати із суттєво різним змістом, внаслідок чого значно збільшено об'єм обвинувачення, і вручення позивачу примірника протоколу із меншим об'ємом обвинувачення є порушенням його права на захист. Окрім того, обов'язки щодо ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів у Лашківському старостинському окрузі покладено на іншу посадову особу – діловода ОСОБА_16, що помилково не враховано відповідачем. Тому постанова №35 від 16.01.2024, винесена за результатами розгляду протоколу №12 від 11.01.2024 зі збільшеним об'ємом обвинувачення, підлягає скасуванню.

Детальніше з текстом постанови можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/117967089>

Рішення Дніпропетровського районного суду Дніпропетровської області від 04.04.2024 у справі №175/8958/23 (провадження №2-а/175/80/23) щодо порушень під час винесення постанови

Обставини справи. Судом встановлено та підтверджено матеріалами справи, що ОСОБА_1 був прийнятий на військовий облік 26.12.2008 як особа, яка непридатна до військової служби у мирний час та обмежено придатний у воєнний час, що підтверджується копією облікової картки, виданою ВЛК при Краматорському МВК Донецької області від 24.12.2008.

Відповідно до записів трудової книжки з 05.05.2008 позивач був прийнятий на посаду слюсаря 2 розряду до механічного цеху №12 Приватного акціонерного товариства «Новокраматорський машинобудівельний завод» та звільнений із зазначеного підприємства 11.10.2023 за власним бажанням у зв'язку із початком проходження служби у Головному управлінні Національної поліції в Донецькій області.

09.11.2023 головним спеціалістом мобілізаційного відділення ІНФОРМАЦІЯ_5 ОСОБА_3 відносно ОСОБА_1 був складений протокол про адміністративне правопорушення №771, у якому було зазначено, що ОСОБА_1 допустив порушення правил військового обліку в особливий період, а саме з 20.10.2008 жодного разу до ІНФОРМАЦІЯ_2 не з'являвся, облікові данні не оновлював, військово-лікарську комісію не проходив, документи, що підтверджують право на відстрочку, не надавав, чим грубо порушив вимоги ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», Порядку організації та ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 грудня 2022 року №1487, за що передбачена адміністративна відповідальність за ч. 2 ст. 210 КУпАП.

Обґрунтування суду. На підтвердження заперечень проти позову та спростування позовних вимог відповідачем начальником ІНФОРМАЦІЯ_6 ОСОБА_5 у встановлені судом строки не надано суду належних, достатніх, достовірних та допустимих доказів, які б підтверджували, що:

- з 26.12.2008 позивачу за місцем проживання / реєстрації чи місцем роботи було надіслано повідомлення про необхідність проходження ВЛК, передбачене п. 4 додатка 2 Порядку організації та ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів, затвердженого постановою КМУ від 30 грудня 2022 р. №1487;

- із часу введення воєнного стану в Україні та оголошення загальної мобілізації позивач отримував повістку (чи іншим чином був повідомлений) про необхідність з'явитися до ІНФОРМАЦІЯ_6 для уточнення та актуалізації персональних даних;

- уповноваженою посадовою особою ІНФОРМАЦІЯ_6 не було надано відомостей на підтвердження повторності вчинення позивачем адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 210 КУпАП;

- ним враховано усі обставини, що мають значення для прийняття рішення у справі, передбачені ст. 280 КУпАП.

За встановлених обставин суд дійшов висновку, що постанова №771 від 15.11.2023 винесена відповідачем – тимчасовим виконувачем обов'язків начальника територіального центру комплектування та соціальної підтримки ІНФОРМАЦІЯ_2 майором ОСОБА_2 за відсутністю належних та допустимих доказів, які б підтверджували факт вчинення ОСОБА_1 правопорушення,

передбаченого ч. 2 ст. 210 КУпАП, а також безспірних і допустимих доказів, які б свідчили про те, що під час провадження у справі про адміністративне правопорушення відносно позивача відповідачем виконані вимоги ст.ст. 254 – 256, 268, 277, 277-2, 280 КУпАП.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/118112664>

Рішення Стрийського міськрайонного суду Львівської області від 10.04.2024 у справі №456/1164/24 (провадження №2-а/456/26/2024) щодо розгляду справи за відсутності особи, яка притягується до адміністративної відповідальності

Обставини справи. Судом встановлено, що протокол про адміністративне правопорушення за ч. 2 ст. 210-1 КУпАП відносно ОСОБА_1 складено 16.02.2024, у якому зазначено, що розгляд справи про притягнення до адміністративної відповідальності відбудеться 16.02.2024 о 14 годині 00хвилин за АДРЕСА_1, кабінет №26.

Однак, як зазначила в позовній заяві позивач, коли вона з'явилася за вказаною адресою на зазначений час до ІНФОРМАЦІЯ_3, то їй було повідомлено, що справа відносно ОСОБА_1 вже розглянута за її відсутності та ОСОБА_1 притягнуто до відповідальності за ч. 2 ст. 210-1 КУпАП, чим були порушені вищевказані вимоги КУпАП. Вказане твердження позивача не спростовано відповідачем у суді.

Обґрунтування суду. За таких обставин суд вважає, що посадовими особами ІНФОРМАЦІЯ_3 не була дотримана процедура притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності, внаслідок чого остання була позбавлена прав, передбачених Конституцією України та КУпАП, зокрема бути присутньою під час розгляду справи, надавати пояснення, подавати докази, заявляти клопотання, користуватися правовою допомогою, що є суттєвим порушенням.

Недотримання відповідачем процедурних приписів законодавства України про адміністративні правопорушення є підставою для визнання постанови у справі про адміністративне правопорушення протиправною.

Враховуючи вищенаведене, суд доходить висновку, що притягнення до адміністративної відповідальності ОСОБА_1 за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ч.2 ст.210-1 КУпАП є безпідставним, а тому постанова у справі про адміністративне правопорушення №325/24 від 16.02.2024 є протиправною та підлягає скасуванню.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/118501253>

Рішення Косівського районного суду Івано-Франківської області від 19.04.2024 у справі №347/518/24 (провадження №2-а/347/15/24) щодо оповіщення військовозобов'язаних

Обставини справи. Вимоги позову обґрунтовані тим, що ОСОБА_1 є Космацьким сільським головою та перебуває на цій посаді з 1 грудня 2020 року.

12.02.2024 було отримано два розпорядження т. в. о. начальника ІНФОРМАЦІЯ_3 – №№1022/1 та 1022/2, у яких йшлося про необхідність здійснення оповіщення військовозобов'язаних з числа мешканців територіальної громади, які перебувають на військовому обліку в Космацькій ТГ. Як на підставу видання цих розпоряджень, т. в. о. начальника ІНФОРМАЦІЯ_1 послався на Конституцію України, закони України «Про оборону України», «Про військовий обов'язок і військову службу», «Про мобілізаційну підготовку і мобілізацію». Посилань на конкретні норми згаданих законів, які б визначали обов'язок сільського голови здійснювати оповіщення військовозобов'язаних із числа жителів населених пунктів громади, у розпорядженнях відсутні.

Обґрунтування суду. Саме пп. 34 та 47 вказаного Порядку передбачений обов'язок органів місцевого самоврядування у разі отримання розпоряджень районних (міських) територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки здійснювати оповіщення призовників, військовозобов'язаних і резервістів та забезпечувати здійснення контролю за результатами оповіщення та прибуттям призовників, військовозобов'язаних і резервістів до відповідного районного (міського) територіального центру комплектування та соціальної підтримки.

Суд звертає увагу, що розпорядження т. в. о. начальника ІНФОРМАЦІЯ_3 ОСОБА_13 №1022/1 від 12.02.2024, №1022/2 від 12.02.2024, які були направленні сільському голові Космацької сільської ради, складені за формою, що визначена Порядком (додаток 13 до Порядку).

А тому доводи позивача про те, що в розпорядженні не зазначено точної адреси проживання осіб, яких слід оповістити, є неспроможними з огляду на форму додатка 13 до Порядку, яка передбачає вичерпний перелік інформації, що має бути вказана.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/118512558>

Рішення Хмельницького міськрайонного суду Хмельницької області від 30.04.2024 у справі №686/3272/24 (провадження №2-а/686/66/24) щодо притягнення відповідальної особи з ведення військового обліку до відповідальності

Обставини справи. ОСОБА_1 звернулася до Хмельницького міськрайонного суду Хмельницької області із позовом до ІНФОРМАЦІЯ_1 про скасування постанови, на обґрунтування якого вказала, що постановою начальника ІНФОРМАЦІЯ_1 від 27.10.2023 №7933 позивачку було притягнуто до адміністративної відповідальності у вигляді штрафу в розмірі 5100 грн за ч. 2 ст. 210-1 КУпАП за те, що 23.10.2023 під час планової перевірки стану військового обліку в ТОВ «Хмельницька міська перша аптека» було встановлено, що згідно з наказом №37-О від 30.12.2022 за ведення військового обліку відповідає директор гр. ОСОБА_1.

Під час перевірки було встановлено, що в цій організації працюють 70 осіб, які мають фармацевтичну спеціальність, з них 20 осіб мають відповідні військово-облікові документи та перебувають на військовому обліку. Під час прийняття на роботу громадян, які є військовозобов'язаними та мають фармацевтичну освіту, працевлаштування відбувається без військово-облікового документа, чим порушено вимоги п. 12 ст. 21 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію».

Не погоджуючись із вказаною постановою, позивач вказав, що всі вказані в протоколі працівники, які не стоять на військовому обліку, офіційно почали працювати до прийнятої постанови Кабінету Міністрів №1487 від 30.12.2022, а ті працівники, які почали працювати після вказаної постанови, успішно стоять на військовому обліку.

Ні оскаржувана постанова, ні протокол не містять суті вищевказаних правопорушень, не зазначено конкретно, щодо кого не подано відомостей до відповідних районних (міських) територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки, органів СБУ, підрозділів Служби зовнішньої розвідки, а тому просить постанову визнати протиправною та скасувати.

Обґрунтування суду. В адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача.

Відповідно до абз. 12 ч. 1 ст. 21 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» підприємства, установи і організації зобов'язані вести військовий облік призовників, військовозобов'язаних та резервістів із числа працюючих, здійснювати заходи щодо бронювання військовозобов'язаних на період мобілізації та в особливий період і надавати звітність із цих питань відповідним органам державної влади, іншим державним органам та органам місцевого самоврядування в установленому порядку.

Зі змісту протоколу, постанови слідує, що позивачку притягнуто до відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 210-1 КУпАП, у зв'язку з неналежним веденням військового обліку, а саме із 70 працюючих осіб, які мають фармацевтичну спеціальність, лише 20 осіб мають відповідні військово-облікові документи та перебувають на військовому обліку, допускалося прийняття на роботу працівників із фармацевтичною освітою без військово-облікових документів.

Отже, за таких обставин, судом встановлено, що оскаржена постанова у справі про адміністративне правопорушення є законною та в діях ОСОБА_1 є склад адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 210-1 КУпАП, у зв'язку із чим зазначена постанова підлягає залишенню без змін.

Детальніше з текстом постанови можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/118739201>

Постанова Шостого апеляційного адміністративного суду від 30.04.2024 у справі №759/24004/23 щодо повідомлення про розгляд справи

Обставини справи. В акті зафіксовано, зокрема, що ОСОБА_1 близько 14:40 в кабінеті №205 відмовився власно і вголос від отримання повістки при свідках. Текст повістки про виклик позивача на 25.10.2023 на 09:00 зачитаний останньому вголос при свідках.

Надалі офіцером мобілізаційного відділення ІНФОРМАЦІЯ_5 складено рапорт від 25.10.2023, яким начальника ІНФОРМАЦІЯ_3 повідомлено про те, що військовозобов'язаний ОСОБА_1 був оповіщений 24.10.2023 і викликаний для призову на військову службу за мобілізацією до ІНФОРМАЦІЯ_5 на 09:00 25.10.2023, але за викликом у зазначений час не з'явився.

Листом від 26.10.2023 відповідачем на адресу позивача було направлено повідомлення від 25.10.2023 №10р/8352 про те, що розгляд справи про адміністративне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 210 КпАП України, призначено на 07.11.2023 о 10:30 у приміщенні ІНФОРМАЦІЯ_3.

Після прибуття ОСОБА_1 до ІНФОРМАЦІЯ_5 головний спеціаліст командування склав 02.11.2023 відносно позивача протокол про адміністративне правопорушення за ч. 2 ст. 210-1 КпАП України.

Обґрунтування суду. Матеріали справи свідчать, що під час складання протоколу від 02.11.2023 про адміністративне правопорушення ОСОБА_1 було роз'яснено його права та обов'язки, а також повідомлено про дату, час та місце розгляду справи 02.11.2023. При цьому, особисто надавши пояснення, що містяться у протоколі, позивач не подавав заяви чи клопотання, зокрема, про відкладення розгляду справи, у зв'язку із чим її розгляд 02.11.2023 здійснювався відповідачем правомірно.

Твердження апелянта про те, що всупереч повідомленню від 25.10.2023 №10р/8352 розгляд справи про адміністративне правопорушення відбувся 02.11.2023, а не 07.11.2023, колегія суддів вважає безпідставним, оскільки зі змісту вказаного повідомлення вбачається, що воно стосується розгляду справи про адміністративне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 210 КпАП України. Водночас, як було встановлено раніше, оскаржуваною постановою притягнуто позивача до відповідальності за ч. 2 ст. 210-1 КпАП України, а тому повідомлення від 25.10.2023 №10р/8352 ОСОБА_1 помилково ототожнює з повідомленням про розгляд справи про адміністративне правопорушення, постановою в якій є предметом оскарження у справі №759/24004/23.

Детальніше з текстом постанови можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/118737526>

Рішення Буцацького районного суду Тернопільської області від 07.05.2024 у справі №595/585/24 (провадження №2-а/595/29/2024) щодо оповіщення військовозобов'язаних

Обставини справи. Постановою начальника підполковника №418 від 29 лютого 2024 року на позивача накладено адміністративне стягнення за ч. 2 ст. 210-1 КУпАП в розмірі 5100 гривень.

У постанові зазначається, що ОСОБА_1 притягнений до адміністративної відповідальності як фізична особа за те, що не виконав розпорядження начальника ІНФОРМАЦІЯ_2 за вихідним №3/1052 від 08 лютого 2024 року, чим порушив вимоги ст. 15 ЗУ «Про оборону України», ст. 18 ЗУ «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію», ст.ст. 1, 3, 38 ЗУ «Про військовий обов'язок та військову службу», п. 32 Порядку організації та ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів, затвердженого постановою КМУ від 30 грудня 2022 року №1487, а саме отримав розпорядження про оповіщення громадян, які перебувають на військовому обліку у Трибухівській сільській раді, про їх виклик до ІНФОРМАЦІЯ_3, однак оповіщення здійснював без вручення повісток та забезпечення явки військовозобов'язаних.

Окрім цього, з огляду на зміст оскаржуваної постанови не зрозуміло, хто такий начальник ІНФОРМАЦІЯ_2 та чи повноважний він видавати розпорядження, оскільки не є керівником юридичної особи, а відділення без статусу філії. Вказану постанову ОСОБА_1 отримав 22 березня 2024 року поштовим зв'язком, а з позовом до суду звернувся 01 квітня 2024 року.

Обґрунтування суду. Суд вважає, що відповідачем не доведено факт отримання та невиконання позивачем розпорядження на оповіщення громадян, які перебувають на військовому обліку у Трибухівській сільській раді, оскільки в матеріалах справи відсутні будь-які документи та матеріали, які б могли бути визнані судом як належні та допустимі докази вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 210-1 КУпАП, а сама постановою про накладення адміністративного стягнення не дає суду достатніх підстав зробити висновок про те, що позивач вчинив це адміністративне правопорушення.

При цьому суд керується положеннями ч. 3 ст. 62 Конституції України, відповідно до якої обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/118880664>

Рішення Турійського районного суду Волинської області від 07.05.2024 у справі №169/207/24 (провадження №2-а/169/12/24) щодо вручення повістки

Обставини справи. 25 січня 2024 року начальник ІНФОРМАЦІЯ_2 полковник ОСОБА_2 виніс постанову №120-24, згідно з якою ОСОБА_1 притягнуто до відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого частиною другою статті 210-1 Кодексу України про адміністративні правопорушення та накладено адміністративне стягнення у вигляді штрафу в сумі 3400 гривень.

Зазначену постанову отримано поштовим відправленням 06 лютого 2024 року.

Постанова мотивована тим, що 11 січня 2024 року о 12 годині 10 хвилин військовозобов'язаний відмовився від отримання повістки про необхідність явки.

З постановою т. в. о. начальника ІНФОРМАЦІЯ_4 не згоден, провину свою у вчиненому адміністративному правопорушенні не визнає, відмовився підписувати протокол про адміністративне правопорушення, оскільки вважає, що він не відповідає вимогам статей 268, 280 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Пояснив, що 11 січня 2024 року в обідню пору перебував на своєму робочому місці в селищі Луків Ковельського району Волинської області. До нього підійшли дві особи у військовій формі, не назвавши своїх прізвищ, звань і посад, уточнили, чи є позивач ОСОБА_1, на що отримали заперечну відповідь зі сторони позивача, оскільки по батькові останнього не «ОСОБА_3» а «ОСОБА_4». Після цього один із військових простягнув позивачу повістку в розгорнутому вигляді, яка була виписана на ім'я ОСОБА_1.

Після відмови позивача отримати повістку військові повідомили, що оформлять протокол за відмову від отримання повістки. 20 січня 2024 року позивач отримав від ІНФОРМАЦІЯ_4 протокол від 11 січня 2024 року про вчинення ОСОБА_1 адміністративного правопорушення, передбаченого частиною другою статті 210-1 КУпАП за порушення законодавства про оборону, мобілізаційну підготовку та мобілізацію через відмову від отримання повістки про необхідність явки за викликом в ІНФОРМАЦІЯ_5.

06 лютого 2024 року позивачем отримано постанову про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності за частиною другою статті 210-1 КУпАП та накладено адміністративне стягнення у вигляді штрафу у розмірі 3400 (три тисячі чотириста) гривень. Стверджує, що постанову отримав після спливу строку на її оскарження, а тому цей факт є поважною причиною для поновлення такого строку.

Крім того, він не є особою, яку викликали до ІНФОРМАЦІЯ_4, жодного відношення до вчинення ОСОБА_1 інкримінованого порушення не має і свідком будь-яких порушень останнього не був. Зазначив, що оскільки ІНФОРМАЦІЯ_6 не є юридичною особою, позов пред'явлено до ІНФОРМАЦІЯ_1, позаякце визначено згідно з пунктом 7 Положення про територіальні центри комплектування та соціальної підтримки, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 лютого 2022 року №154. Разом з тим просить поновити пропущений, на його думку, з поважних причин строк на звернення до суду для оскарження зазначеної постанови.

Обґрунтування суду. Позивач був особисто повідомлений про дату, час та місце розгляду справи стосовно нього, будь-яких заяв, клопотань про відкладення розгляду справи на адресу відповідача не надавав, а тому згідно з вимогами статті 268 Кодексу України про адміністративні правопорушення відповідач виніс постанову про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності без його участі.

Крім того, відповідно до ст.ст. 256 та 283 КУпАП передбачено, що у протоколі про адміністративне правопорушення та постанові зазначаються відомості про особу, стосовної якої розглядається справа, а саме прізвище, ім'я та по батькові (за наявності). Тобто по батькові не є обов'язковим елементом.

На підставі наведеного судом встановлено, що відповідач на законних підставах притягнув позивача до адміністративної відповідальності за частиною другою статті 210-1 Кодексу України про адміністративні правопорушення в умовах особливого періоду, оскільки позивачем порушено вимоги, визначені законами України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію», «Про військовий обов'язок і військову службу» та Порядком організації та ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 30 грудня 2022 року №1487, за неявку за викликом до ІНФОРМАЦІЯ_4 для уточнення облікових даних.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/118852871>

Рішення Тисменицького районного суду Івано-Франківської області від 08.05.2024 у справі №352/1047/24 (провадження №2-а/352/13/24)

Обставини справи. Відповідно до постанови від 18.03.2024 на позивача накладено штраф у розмірі 850 грн за вчинення правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 210 КУпАП. Він визнаний винним у тому, що, будучи належно оповіщеним про необхідність прибуття до РТЦК та СП 14.06.2022, без поважних причин за викликом не прибув, чим порушив вимоги пункту 1 підпункту 2 додатка 2 постанови КМУ №1487 від 30.12.2022.

Позивач вважає цю постанову незаконною, оскільки у 2022 році особисто не отримував жодних повісток. Також зазначив, що повістка виписана на 14.06.2022, а штраф накладено 18.03.2024, тобто майже через два роки після вручення повістки, що є порушенням ст. 38 КУпАП. Крім того, від працівників ІНФОРМАЦІЯ_2 він не переховувався, а також має відстрочку від призову на військову службу та мобілізації у зв'язку з роботою на об'єкті критичної інфраструктури. Просив скасувати оскаржувану постанову.

Обґрунтування суду. Відповідачем, як суб'єктом владних повноважень, суду беззаперечно не доведено, що позивач був завчасно належним чином повідомлений за три доби до дати розгляду справи відносно нього. Натомість зі змісту наданих матеріалів убачається, що оскаржувана постанова була винесена в день складання протоколу про адміністративне правопорушення за ч. 2 ст. 210, тобто 18.03.2024, що фактично позбавило позивача права надати обґрунтовані пояснення, заявляти клопотання, користуватися правовою допомогою тощо.

Крім того, суд звертає особливу увагу на те, що належних доказів на підтвердження того, що ОСОБА_1 отримав у встановленому законом порядку повістку і не з'явився до ТЦК у зазначений у ній час, відповідачем суду не надано.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/118975652>

Рішення Шевченківського районного суду м. Чернівці від 13.05.2024 у справі №727/3289/24 (провадження №2-а/727/29/24) щодо оповіщення військовозобов'язаних

Обставини справи. На обґрунтування позовних вимог позивач посилається на те, що 07 березня 2024 року тимчасовим виконувачем обов'язків ІНФОРМАЦІЯ_3 полковником ОСОБА_2 відносно нього ОСОБА_1 винесено постанову №841 за ознаками адміністративного правопорушення, передбаченого ч.2 ст.2101 КУпАП.

Зі змісту оскаржувальної постанови вбачається, що 26.02.2024 за результатами перевірки розпорядження ІНФОРМАЦІЯ_3 №1482 від 19.02.2024 про виклик військовозобов'язаних до відділів ІНФОРМАЦІЯ_3 встановлено, що наказ про оповіщення військовозобов'язаних не доведено до їх відома під особистий підпис, з 16-ти працівників жоден не прибув до відділів ТЦК та СП.

Позивач вважає постанову №841 незаконною, необґрунтованою, прийнятою з порушенням вимог чинного законодавства та такою, що підлягає скасуванню, і посилається на те, що:

- на підставі розпорядження Чернівецького міського голови №765-к від 31.05.2023 його призначено начальником Комунального підприємства «Чернівецьке тролейбусне управління» на період з 01 червня 2023 року по 30 листопада 2023 року;
- розпорядженням Чернівецького міського голови №1815-к від 17.11.2023 внесено зміни до трудового контракту в частині строку його дії та продовжено до 31 травня 2024 року;
- 19 лютого 2024 року на адресу КП «Чернівецьке тролейбусне управління» надійшло розпорядження ІНФОРМАЦІЯ_3 №1482.

Зі змісту цього розпорядження вбачається обов'язок повідомити про виклик та забезпечити прибуття 16-ти працівників підприємства з 19.02 по 20.02.2024 до відділів ІНФОРМАЦІЯ_3. Про результати виконання розпорядження необхідно було повідомити ІНФОРМАЦІЯ_4 до 21 лютого 2024 року.

На виконання вказаного 19.02.2024 КП «Чернівецьке тролейбусне управління» було видано наказ №98/1 «Про оповіщенню працівника щодо виклику до ІНФОРМАЦІЯ_3». Зокрема, вказане стосується 15 працівників.

У розпорядженні №1482 ідеться про виклик 16 працівників, проте ОСОБА_18 звільнений із займаної посади від 03.01.2024 та не працевлаштований на підприємстві.

Вищевказаних працівників було ознайомлено про дію цього розпорядження та про необхідність з'явитися до відділів ІНФОРМАЦІЯ_3. Позивач стверджує, що 10 працівників були ознайомлені із дією цього наказу.

Якщо працівник відмовляється від отримання повістки, то відповідальна особа за ведення військового обліку має скласти акт про відмову від підпису та отримання повістки і відправити його до територіального центру комплектування та соціальної підтримки. 21 лютого 2024 року комісією в складі заступника начальника підприємства з інвестицій та розвитку складено акт про відмову від підпису.

Окрім того, інших двоє працівників були тимчасово непрацездатні внаслідок захворювання або травми, що не пов'язані з нещасним випадком на виробництві.

Тобто на виконання п. 47 Порядку керівник підприємства та посадові працівники, відповідальні за ведення військового обліку, донесли до відома 15-ти працівників про необхідність з'явитися до відповідних РТЦК та СП.

Обґрунтування суду. Копія наказу про оповіщення військовозобов'язаних прибути за викликом до відповідних відділів ІНФОРМАЦІЯ_7 була надіслана керівником КП «Чернівецьке тролейбусне управління» відповідачу у триденний строк, що узгоджується з вимогами п. 47 Порядку організації та ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів, затвердженого постановою КМУ №1487.

Слід звернути увагу, що згідно з протоколом ОСОБА_1 ставиться в провину порушення вимог ст. 21 ЗУ "Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію" в частині незабезпечення ведення військового обліку військовозобов'язаних із числа працюючих і надання звітності із цих питань, однак матеріали справи не містять доводів та доказів про незабезпечення ведення керівником КП «Чернівецьке тролейбусне управління» військового обліку і надання звітності.

Розглянувши надані сторонами докази, суд не вбачає в діях позивача ОСОБА_36 невідповідностей вимогам ст. 21 ЗУ «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» та п. 47 Порядку організації та ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів, затвердженого постановою КМУ №1487, і визнає його притягнення до адміністративної відповідальності за ч. 2 ст. 210-1 КУпАП неправомірним.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/119003365>

Рішення Донецького окружного адміністративного суду від 20.05.2024 у справі №200/1430/24 щодо заміни військово-облікового документа після прийняття рішення про бронювання і щодо відмови у постановці на спеціальний військовий облік

Як вбачається з матеріалів справи, позивач, маючи статус ВПО, з 26.09.2023 перебуває на обліку в установі відповідача. На підставі наказу Мінекономіки від 21.10.2023 №15740 позивача було заброньовано, бронювання відбувалося на підставі тимчасового посвідчення №885. Згідно з визначеними вище вимогами Порядку №76 ТОВ «Мостобудівельна Механізація» у п'ятиденний строк з дня видання витягу військовозобов'язаному повинна була надсилати до відповідача повідомлення про бронювання військовозобов'язаного за формою згідно з додатком 5 для зарахування його на спеціальний військовий облік. Відповідно до матеріалів справи повідомлення про бронювання було надано позивачем до відповідача 23.10.2023, у той час коли посвідчення №ВО/1722/2023 від 17.11.2023 сформовано не було.

Як визначено п. 3 Порядку №76, керівники органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій відповідають за включення військовозобов'язаних працівників до списків, а також за відповідність облікових даних військовозобов'язаних, зазначених у списку, їх військово-обліковим документам.

Тобто станом на момент включення позивача до списків працівників, які підлягають бронюванню, його облікові дані відповідали інформації, що визначена у тимчасовому посвідченні №885, яке є військово-обліковим документом.

Відтак суд дійшов висновку, що визначена чинним законодавством процедура бронювання військовозобов'язаного ТОВ «Мостобудівельна Механізація» ОСОБА_1 дотримана, а посилання відповідача на п. 10 Порядку №78 є безпідставним.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/119173181>

Рішення Святошинського районного суду м. Києва від 04.06.2024 у справі №759/8172/24 (провадження №2-а/759/114/24) щодо порушень правил дорожнього руху на транспортному засобі, який передано військовій частині

Обставини справи. Відповідно до акта приймання-передачі транспортних засобів і техніки від 29.03.2023 представником Промислово-технічної компанії у вигляді ТОВ «Агромат» передано військовій частині НОМЕР_3 належний позивачу вантажний фургон MAN LE 18.220 з д. н. з. НОМЕР_2, у зв'язку з повною мобілізацією.

Згідно з листом командира військової частини останній повідомляє, що відносно транспортного засобу MAN LE 18.220, д. н. з. НОМЕР_2, який був переданий військовій частині НОМЕР_3 за актом приймання-передачі транспортних засобів і техніки від 29.03.2023 №МВ/1147, здійснено відомчу реєстрацію, отримано технічний талон серії НОМЕР_5 від 07.09.2023 та реєстраційний номер 1120 А9. Цей транспортний засіб використовується для забезпечення оборони України від збройної агресії російської федерації.

Відповідно до технічного талона серії НОМЕР_5 від 07.09.2023 вантажний автофургон марки VAN LE 18.220 з реєстраційним номером НОМЕР_6 належить НОМЕР_3 АДРЕСА_1.

Таким чином, судом встановлено, що з 29.03.2023 зазначеним автомобілем позивач не міг користуватися, оскільки він перебував у володінні військової частини НОМЕР_3, що зі свого боку виключає можливість здійснення позивачем порушення правил дорожнього руху.

До того ж суд оцінює критично доводи відповідача щодо того, що, будучи генеральним директором Промислово-технічної компанії у вигляді ТОВ «Агромат», ОСОБА_1 повинен був вжити заходів для внесення відомостей про належного користувача транспортного засобу до Єдиного державного реєстру транспортних засобів, відповідно до Порядку внесення відомостей про належного користувача транспортного засобу до Єдиного державного реєстру транспортних засобів з огляду на таке.

Згідно з п. 29 Положення про військово-транспортний обов'язок, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2000 р. №1921, після взяття на облік в установленому порядку у відповідній військовій частині (підрозділі), установі та організації військових формувань прийнятих транспортних засобів і техніки проводиться їх відомча реєстрація зі здійсненням обов'язкового технічного контролю (у разі відсутності документів, що підтверджують його здійснення).

Згідно з пунктами 2, 5, 6, 8, 13 Порядку відомчої реєстрації та ведення обліку транспортних засобів Збройних Сил України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 вересня 2009 р. №1032, реєстрація транспортного засобу Збройних Сил полягає у здійсненні комплексу заходів, пов'язаних з перевіркою відповідних документів, закріпленням номерного знака, звіркою і за потреби дослідженням ідентифікаційних номерів складових частин (кузова, шасі, рами, двигуна), оглядом транспортного засобу, оформленням і виданням реєстраційного документа – технічного талона транспортного засобу Збройних Сил (далі – технічний талон), зразок якого затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 31 січня 1992 р. №47. Використання (зберігання) не зареєстрованих згідно із цим Порядком транспортних засобів забороняється. На транспортний засіб, зареєстрований підрозділом військової інспекції безпеки дорожнього руху, видається технічний талон.

Згідно з пунктом 3 розділу II Порядку ведення Єдиного державного реєстру транспортних засобів, затвердженого наказом Міністерства внутрішніх справ України 06.11.2020 №779, до ЄДРТЗ уноситься інформація про транспортні засоби, що використовуються на вулично-дорожній мережі загального користування і підлягають державній або відомчій реєстрації, відомості про їх власників (співвласників), належних користувачів, закріплені номерні знаки та реєстраційні документи на такі транспортні засоби.

Відповідно до пункту 4 розділу II Порядку ведення ЄДРТЗ у разі відомчої реєстрації транспортного засобу здійснюється внесення до ЄДРТЗ інформації про об'єкти обліку.

Отже, після передання транспортного засобу військовій частині саме ця військова частина несе відповідальність за відомчу реєстрацію транспортного засобу та внесення відповідних відомостей до ЄДРТЗ та обов'язковий технічний контроль і відомча реєстрація виконується без участі власника транспортного засобу.

Враховуючи викладені норми чинного законодавства України, приймаючи надані позивачем докази та з урахуванням письмових пояснень з боку представника відповідача, суд доходить висновку, що уповноваженою посадовою особою Державної служби України з безпеки на транспорті відносно позивача було неправомірно складено постанову про притягнення останнього до адміністративної відповідальності,

оскільки за станом на час винесення оскаржуваної постанови автомобіль Промислово-технічної компанії у вигляді ТОВ «Агромат», генеральним директором якого є ОСОБА_1, перебував у володінні та користуванні військової частини НОМЕР_3 у зв'язку з повною мобілізацією, та незважаючи на наявність відомчої реєстрації транспортного засобу (реєстраційний номер 1120 А9), використовувався військовою частиною із державним номерним знаком, що належить транспортному засобу Промислово-технічної компанії у вигляді ТОВ "АГРОМАТ", що призвело до порушення прав позивача.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/119860292>

Постанова Третього апеляційного адміністративного суду від 05.06.2024 у справі №160/28314/23 щодо надання відстрочки заброньованому працівнику

Обставини справи. Відповідно до наказу №2933-к/тр ПАТ «Укрнафта» позивача прийнято на роботу з 23.08.2023 на посаду водія автотранспортних засобів.

Так, 05.09.2023 ПАТ «Укрнафта» за вих. №01/01/14/1/07-02/02/5435 звернулося до Міністра енергетики України та надало список військовозобов'язаних, які пропонуються для бронювання на період мобілізації та на воєнний час ПАТ «Укрнафта» за формою згідно з додатком 2, довідкою про кількість військовозобов'язаних ПАТ «Укрнафта» за формою згідно з додатком 3 та обґрунтуванням доцільності бронювання військовозобов'язаних працівників ПАТ «Укрнафта» згідно з додатком 1.

Відповідно до цього звернення згідно з додатком 2 за номером «982» до списку військовозобов'язаних, які пропонуються для бронювання на період мобілізації та на воєнний час ПАТ «Укрнафта», включено ОСОБА_1, 1992 року народження, водія (молодий сержант/790).

Наказом Міністерства економіки України від 27.09.2023 №14355 про бронювання військовозобов'язаних за ПАТ «Укрнафта» заброньовано за ПАТ «Укрнафта» на період мобілізації та на воєнний час військовозобов'язаних, які працюють в зазначеному товаристві, за списком, погодженим Генеральним штабом Збройних Сил України (реєстраційний номер 300/1/С/26223 від 25.09.2023).

Отже, згідно з наказом Міністерства економіки України від 27.09.2023 №14355 ОСОБА_1, 1992 року народження (молодий сержант/790), надано відстрочку від призову на військову службу під час мобілізації строком на шість місяців.

ПАТ «Укрнафта» листом від 27.10.2023 вих. №01/01/14/01/07/01-02//02/1770 надіслало до ІНФОРМАЦІЯ_1 повідомлення про бронювання військовозобов'язаних відповідно до наказу Міністерства економіки України від 27.09.2023 №14355, яким надано відстрочку від призову на військову службу під час мобілізації солдату ОСОБА_1, 1992 року народження, ВОС 790 та проханням зарахувати останнього на спеціальний військовий облік.

Надалі 25.10.2023 позивач прибув до ІНФОРМАЦІЯ_4 з документами про бронювання військовозобов'язаних відповідно до наказу Міністерства економіки України від 27.09.2023 №14355, якими надано відстрочку від призову на військову службу під час мобілізації.

Разом з тим позивачу працівниками ІНФОРМАЦІЯ_4 було видано повістку (на відправку) про прибуття 30.10.2023 о 8:00 до ІНФОРМАЦІЯ_4, проте позивач відмовився від повістки, про що було складено акт про відмову отримання повістки про необхідність явки до ІНФОРМАЦІЯ_4 від 25.10.2023. Позивач вважає протиправною відмову відповідача в наданні відстрочки від призову на військову службу під час мобілізації.

Обґрунтування суду. Дослідивши письмові докази у справі, суд дійшов висновку, що визначена чинним законодавством процедура бронювання військовозобов'язаних ПАТ «Укрнафта» дотримана.

Крім того, вищезазначеними нормами чинного законодавства не встановлено жодного обмеження щодо бронювання позивача.

Таким чином, враховуючи погодження наказом Міністерства економіки України від 27.09.2023 №14355 відстрочки від призову на військову службу під час мобілізації ОСОБА_1, 1992 року народження (молодий сержант/790), та надання ПАТ «Укрнафта» відповідачу всіх необхідних документів, згідно з Постановою №76 на момент призову позивача на військову службу під час мобілізації відповідно до вимог статті 23 Закону №3543-ХІІ позивач має відстрочку від призову на військову службу у строк до 27.03.2024 включно як заброньований працівник ПАТ «Укрнафта».

На думку колегії суддів апеляційної інстанції, порушення права позивача на відстрочку від військової служби під час мобілізації виразилося у бездіяльності відповідача щодо ненадання такої відстрочки, а тому саме така бездіяльність підлягає визнанню протиправною, а не дії.

Детальніше з текстом постанови можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/119750352>

Рішення Миколаївського окружного адміністративного суду від 06.06.2024 у справі №400/3421/24 щодо надання відстрочки

Обставини справи. Позивач є рідним братом ОСОБА_2, що підтверджується відомостями про їх батьків, які зазначені у свідоцтві про народження ОСОБА_1 від 25.11.1966 серія НОМЕР_1 і у свідоцтві про народження ОСОБА_2 від 24.02.1970 серія НОМЕР_2.

Згідно з даними про місце проживання, які вказані у паспортах громадянина України, позивач і ОСОБА_2 з 20.07.2007 проживають за однією адресою.

Відповідно до довідки до акта огляду медико-соціальною експертною комісією від 21.09.2023 серія 12 НОМЕР_3 ОСОБА_2 є особою з інвалідністю II групи з дитинства.

У довідці Комунального некомерційного підприємства «Миколаївський обласний центр психічного здоров'я» Миколаївської обласної ради від 16.05.2023 №324 та Висновку лікарської комісії щодо необхідності постійного стороннього догляду за інвалідом I чи II групи внаслідок психічного розладу від 29.03.2024 №272 вказано, що вона потребує сторонньої допомоги.

Протоколом засідання опікунської ради при виконавчому комітеті Миколаївської міської ради від 08.06.2023 №5 встановлено, що ОСОБА_2 не одружена, дітей немає.

У березні 2024 року позивач звернувся до відповідача із заявою про надання йому відстрочки від призову як особі, яка доглядає за особою з інвалідністю II групи.

Листом від 28.03.2024 №2261 відповідач поінформував позивача про відмову в задоволенні його заяви, зазначивши, що він не наділений повноваженнями щодо прийняття рішення про надання відстрочок від призову на військову службу під час мобілізації, а лише здійснює їх оформлення.

Обґрунтування суду. До 17.05.2024 до повноважень відповідача належить оформлення відстрочок від призову під час мобілізації для військовозобов'язаних, які проживають на території відповідного району.

З 18.05.2024 повноваження щодо надання відстрочок військовозобов'язаним з підстав, визначених статтею 23 Закону №3543-XII, належать комісіям при районних (міських) територіальних центрах комплектування та соціальної підтримки (відокремлених відділах), які очолюють відповідні керівники територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки.

З огляду на вищевикладене суд дійшов висновку про необхідність виходу за межі позовних вимог шляхом зобов'язання відповідача передати звернення позивача про надання йому відстрочки від мобілізації, про відмову в задоволенні якого його повідомлено листом відповідача від 28.03.2024 №2261, за належністю для розгляду по суті до відповідної комісії, утвореної при ІНФОРМАЦІЯ_2.

Оцінивши докази, які є у справі, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на їх всебічному, повному та об'єктивному дослідженні, та враховуючи всі наведені обставини, суд дійшов висновку про те, що позовні вимоги підлягають частковому задоволенню.

Результатом розгляду справи стало: зобов'язати ІНФОРМАЦІЯ_3 (АДРЕСА_3; код ЄДРПОУ: НОМЕР_5) передати звернення ОСОБА_1 (АДРЕСА_1; РНОКПП: НОМЕР_4) про надання йому відстрочки від мобілізації, про відмову в задоволенні якого його повідомлено листом ІНФОРМАЦІЯ_1 від 28.03.2024 №2261, за належністю для розгляду по суті до відповідної комісії, утвореної при ІНФОРМАЦІЯ_2.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/119562473>

Рішення Запорізького окружного адміністративного суду від 10.06.2024 у справі №280/4159/24 щодо видання тимчасового посвідчення

Обставини справи. 01.06.2023 ОСОБА_1 пройшов військово-лікарську комісію в ІНФОРМАЦІЯ_3, якою визнаний придатним до військової служби та отримав повістку на відправку, за якою йому наказано 08.06.2023 з'явитися за адресою ІНФОРМАЦІЯ_1.

05.06.2023 позивач звернувся із заявою до ІНФОРМАЦІЯ_1 про видання йому тимчасового посвідчення військовозобов'язаного для оформлення надалі відстрочки від призову на військову службу. На підтвердження підстав для відстрочки до заяви долучено лист від 02.06.2023 №949 начальника депо структурного підрозділу "Запорізьке моторовагонне депо", в якому зазначено, що позивач працює помічником машиніста електропоїзда в Запорізькому моторвагонному депо. На виконання листа Мінекономіки від 12.07.2022 №2714-20/47561-03 працівник підлягає наданню відстрочки від призову на військову службу під час мобілізації на 6 місяців.

Просимо посприяти у вирішенні питання щодо проходження медичного огляду, виданні військового квитка на руки нашому працівнику ОСОБА_1 для бронювання надалі згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 04.02.2015 №45. Жодної відповіді на заяву позивача відповідач не надав.

24.04.2024 позивач повторно звернувся із заявою до ІНФОРМАЦІЯ_1 про видання йому тимчасового посвідчення військовозобов'язаного.

27.04.2024 відповідач листом №1/4/2373 запропонував позивачу особисто звернутися до ІНФОРМАЦІЯ_4 для отримання військово-облікового документа встановленої форми згідно з наказом Міністерства оборони України від 21.11.2017 №610, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 14.12.2017 за №1511/3137, оформленого згідно з нормами чинного законодавства 01.05.2024 о 16 годині 10 хвилин.

Обґрунтування суду. Територіальні центри комплектування та соціальної підтримки відповідно до покладених на них завдань, крім іншого: ведуть військовий облік призовників, військовозобов'язаних та резервістів, а також облік громадян України, які уклали контракт добровольця територіальної оборони, ветеранів війни та військової служби, та інших осіб, які мають право на пенсійне забезпечення відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб»; оформлюють та видають військово-облікові документи призовникам, військовозобов'язаним та резервістам; розглядають звернення військовослужбовців, працівників та членів їхніх сімей, громадян з питань, що належать до компетенції територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки, а також ведуть прийом громадян, які звертаються із зазначених питань, видають необхідні довідки та інші документи.

З урахуванням зазначеного відповідач, як суб'єкт владних повноважень, до компетенції якого належить вирішення питання щодо оформлення та видачі військово-облікових документів призовникам, військовозобов'язаним та резервістам, після отримання від позивача заяви про видання тимчасового посвідчення військовозобов'язаного з доданими документами повен був прийняти рішення за наслідком розгляду цієї заяви, про що повідомити заявника.

Зі свого боку відсутність належним чином оформленого рішення за результатом розгляду заяви позивача свідчить про протиправну бездіяльність суб'єкта владних повноважень, а тому позовні вимоги в цій частині підлягають задоволенню.

Детальніше з текстом рішенням можна ознайомитися:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/119621563>

Рішення Вінницького окружного адміністративного суду від 10.06.2024 у справі №120/18515/23 щодо вилучення військового квитка

Обставини справи. Позивач ОСОБА_1 в серпні 2023 року звернувся до ІНФОРМАЦІЯ_4 з метою внесення у військовий квиток оновленого номера військово-облікової спеціальності (ВОС).

Разом з тим, як зазначає позивач і не заперечує відповідач, працівники ІНФОРМАЦІЯ_4 вилучили у позивача його військовий квиток, не повернувши відразу назад.

05.09.2023 ОСОБА_1 звернувся із заявою до ІНФОРМАЦІЯ_4, в якій просив повернути його військовий квиток, який він надав для зміни ВОС, та у разі відмови просив надати відповідь письмово. Цю заяву прийняв на реєстрацію л-нт В. Пилявець, про що поставив свій підпис. Матеріали справи не містять відповіді на таку заяву.

09.11.2023 позивач направив заяву аналогічного змісту поштовим відправленням з описом вкладень, яку відповідач згідно з повідомленням про вручення отримав 14.11.2023.

Листом від 20.11.2023 №6845 ІНФОРМАЦІЯ_2 повідомив позивача, що військовий квиток військовозобов'язаного видається під особистий підпис заявника, а отже, не може бути направлений засобами поштового зв'язку, що, на думку відповідача, є підставою для відмови у задоволенні заяви та вказав, що при собі потрібно мати оригінал паспорта громадянина України та реєстраційний номер.

Крім того, з матеріалів справи слідує, що працівники РТЦК мали намір надати позивачу повістку на військову службу, але оскільки позивач пред'явив документи, що підтверджують бронювання за підприємством до 08.05.2024 повістку №РЗ/1870 від 06.12.2023 вручили на 08.05.2024.

Не погоджуючись із бездіяльністю відповідача, яка виразилася у неповерненні відразу, як вважає позивач, із внесеними змінами військового квитка ОСОБА_1 звернувся із цим позовом до суду.

Обґрунтування суду. Порушенням суб'єктивного права особи є створення будь-яких перепон у реалізації нею такого права, що унеможливорює одержання особою того, на що вона може розраховувати в разі належної поведінки зобов'язаної особи.

Тобто неодмінною ознакою порушення права особи є зміна стану суб'єктивних прав та обов'язків такої особи, тобто припинення чи неможливість реалізації її права та/або виникнення додаткового обов'язку.

Суд звертає увагу, що неможливість використовувати військовий квиток є надмірним тягарем для позивача в період дії воєнного стану.

Відтак позовні вимоги підлягають задоволенню шляхом визнання протиправної бездіяльності ІНФОРМАЦІЯ_1 щодо неповернення ОСОБА_1 військового квитка, а тому військовий квиток підлягає поверненню ОСОБА_1.

Разом з тим вимоги позивача про зобов'язання ІНФОРМАЦІЯ_3 видати ОСОБА_1 його військовий квиток саме з внесенням оновленого номера його військово-облікової спеціальності задоволенню не підлягають, адже обов'язок із внесення оновленого номера ВОС покладено на відповідні органи ТЦК, а тому суд не може перебирати на себе повноваження ІНФОРМАЦІЯ_4 при вирішенні питання про внесення оновленого номера ВОС, а тому вимоги в цій частині не підлягають задоволенню.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/119620328>

Рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 19.06.2024 у справі №160/7925/24 щодо мобілізації заброньованого працівника

Обставини справи. На обґрунтування позовних вимог зазначено, що позивач працює у Приватному акціонерному товаристві «ДТЕК Павлоградвугілля».

Відповідно до наказу Міністерства енергетики України від 09.03.2023 №84 Приватне акціонерне товариство «ДТЕК Павлоградвугілля» включено до реєстру підприємств, які є критично важливими для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення в особливий період.

Відповідно до абз. 7 п. 8 Порядку бронювання військовозобов'язаних за списком військовозобов'язаних під час дії воєнного стану, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27.01.2023 №76, працівники підприємств, установ і організацій паливно-енергетичного комплексу, перелік яких затверджується Міненерго, а також працівники зазначених в абзаці другому цього пункту підприємств, установ і організацій підлягають бронюванню незалежно від військового звання, віку та військово-облікової спеціальності.

З огляду на викладене Приватне акціонерне товариство «ДТЕК Павлоградвугілля», дотримуючись норм чинного законодавства та порядку бронювання військовозобов'язаних, подало списки працівників, які підлягають бронюванню, до Мінекономіки. Відповідно до наказу Мінекономіки №17450 від 17.11.2023 працівників Приватного акціонерного товариства «ДТЕК Павлоградвугілля» було заброньовано за підприємством строком на шість місяців.

Відповідно до витягу з наказу Мінекономіки про бронювання військовозобов'язаного ОСОБА_1, 1982 року народження, НОМЕР_4, військове звання солдат, що працює в Приватному акціонерному товаристві «ДТЕК Павлоградвугілля» за професією прохідник, ВСП «Шахтоуправління Дніпровське», відповідно до наказу Мінекономіки №17450 від 17.11.2023 надано відстрочку від призову на військову службу під час мобілізації строком на 6 місяців: до 17.05.2024 (номер у списку 3342).

Проте ІНФОРМАЦІЯ_2 позивача призвано на військову службу за мобілізацією та примусово доставлено до проходження служби до військової частини НОМЕР_3, посилаючись на недійсність бронювання. Позивач із такою позицією відповідача не погоджується, вважає, що має право на відстрочку від призову за мобілізацією, що стало підставою для звернення до суду із цим адміністративним позовом.

Обґрунтування суду. Суд, зауважує, що вказаний витяг містить інформацію щодо військово-облікової спеціальності позивача.

Таким чином, володіючи інформацією про факт бронювання позивача за ПрАТ «ДТЕК Павлоградвугілля», відповідач фактично вчинив дії, які прямо суперечать приписам ч. 1 ст. 23 Закону №3543-ХІІ за наявності чинного наказу Мінекономіки №17450 від 17.11.2023, яким заброньовані працівники ПрАТ «ДТЕК Павлоградвугілля» за списком, який у встановленому законодавством порядку погоджений Генеральним штабом Збройних Сил України.

Відповідач у листі від 15.03.2024 №2682 «Щодо відмови в бронюванні» не навів норми законодавства, якими передбачено повноваження районного центру комплектування та соціальної підтримки перевіряти правомірність наказів Мінекономіки щодо бронювання військовозобов'язаних.

Враховуючи викладене, суд вважає, що відповідач протиправно не взяв до уваги вищезазначені документи, які підтверджують право позивача на надання йому відстрочки від призову на військову службу під час мобілізації на підставі п. 1 ч. 1 ст. 23 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» на строк до 17.05.2024.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/120060539>

Рішення Вінницького окружного адміністративного суду від 03.07.2024 у справі №120/2772/24 щодо виключення з військового обліку

Обставини справи. На обґрунтування позовних вимог позивач повідомив, що 31.05.2022 його було визнано непридатним до військової служби з виключенням з військового обліку на підставі довідки військово-лікарської комісії ІНФОРМАЦІЯ_3 №28/3649.

Позивач вказав, що неодноразово звертався до ІНФОРМАЦІЯ_3 з метою проставлення відмітки про його виключення з військового обліку внаслідок непридатності до військової служби за станом здоров'я відповідно до Правил військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів. Разом з тим відповідна відмітка про його виключення з військового обліку відповідачем так і не була проставлена в його військовому квитку, натомість здійснено закреслення на сторінці 32 зазначеного військово-облікового документа.

Позивач, вважаючи бездіяльність відповідача щодо неприйняття рішення про виключення його з військового обліку на підставі п. 3 ч. 6 ст. 37 Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу" протиправною, звернувся до суду із цим позовом.

Обґрунтування суду. З положень ст. 2 ЗУ «Про Єдиний державний реєстр призовників, військовозобов'язаних та резервістів» випливає, що одним з основних завдань Реєстру є ведення військового обліку громадян України.

Статтею 16 вказаного Закону внесено зміни до ЗУ «Про військовий обов'язок та військову службу», а саме частину першу статті 34 Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., №38, ст. 324; 2015 р., №22, ст. 151) викладено в такій редакції: "1. Персонально-якісний облік призовників і військовозобов'язаних передбачає облік відомостей (біографічні дані, стан здоров'я, результати співбесід тощо) щодо призовників і військовозобов'язаних, які узагальнюються в особових справах призовників або в облікових картках військовозобов'язаних та реєструються в Єдиному державному реєстрі військовозобов'язаних. Ведення персонально-якісного обліку покладається на районні (міські) військові комісаріати."

Отже, безпосередньо внесення до Єдиного державного реєстру військовозобов'язаних інформації про виключення позивача з військового обліку відбулося правомірно та відповідно до вищенаведених норм законодавства.

Наведений висновок підсилюється тим, що внесення відомостей відбувалося на підставі чинної довідки ВЛК від 31.05.2022.

У контексті наведених обставин суд погоджується з доводами представника позивача, що обов'язок дотримання процедури виключення особи з військового обліку, як уже зазначалося вище, покладено на посадових осіб районних територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки. Відтак недотримання відповідним ТЦК певних вимог щодо реалізації процедури виключення позивача з військового обліку, на які останній не має впливу, не може створювати негативних наслідків позивача.

Додатково варто зазначити, що непроставлення відмітки про виключення позивача з військового обліку через неналежне виконання посадовими особами відповідача певних етапів процедури такого виключення суперечить принципу правової визначеності.

З огляду на встановлені фактичні обставини суд вважає, що ІНФОРМАЦІЯ_10, в особі його територіального підрозділу, допущено протиправну бездіяльність, яка полягає у непроставленні у військово-обліковому документі ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_11, відмітки про виключення його з військового обліку на підставі п. 3 ч. 6 ст. 37 Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу", у зв'язку із чим позовні вимоги в цій частині підлягають задоволенню.

Водночас суд зауважує, що наявність у позивача права на проставлення у належному йому військово-обліковому документі відмітки про виключення його з військового обліку на підставі п. 3 ч. 6 ст. 37 Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу", не звільняє його від обов'язку з'явитися в ІНФОРМАЦІЯ_8 з необхідним пакетом документів (у тому числі паспортом та військовим квитком) для проставлення відповідної відмітки.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/120151931>

Постанова П'ятого апеляційного адміністративного суду від 03.07.2024 у справі №400/1448/24 щодо розгляду заяви на відстрочку

Обставини справи. Свої позовні вимоги позивач обґрунтовує тим, що самостійно виховує сина віком до 18 років, мати якого померла. Позивач двічі звертався до відповідача за отриманням відстрочки від призову на військову службу під час мобілізації відповідно до ст.23 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію».

Проте відповідач повідомив, що документи ОСОБА_1 прийнято до обліку та зберігання, тобто по суті рішення не прийнято. При цьому усно позивачу повідомлено про необхідність звернення для отримання відстрочки до Миколаївської РВА, після чого позивач звернувся до третьої особи із заявою про надання відстрочки, яка зі свого боку повідомила, що до повноважень РВА не належить питання надання відстрочки (із чим позивач погоджується), та рекомендувала звернутися саме до РТЦК. Втім відповідач фактично відмовив позивачу в наданні відстрочки, чим грубо порушив його права та чинне законодавство.

Обґрунтування суду. Як встановлено з матеріалів справи, відповідач у відповідь на численні заяви позивача про надання відстрочки від призову на військову службу під час мобілізації та доданих документів направляв на адресу позивача-заявника лише тільки листи, а фактично по суті їх не розглядав та не приймав конкретних рішень.

Відповідно, з урахуванням наведених вище положень чинного законодавства у цих правовідносинах відповідач, як суб'єкт владних повноважень, не може утриматися від прийняття рішення, що входить до його виключної компетенції.

Зі свого боку відсутність належним чином оформленого рішення про надання відстрочки від призову на військову службу під час мобілізації або мотивовану відмову в наданні відстрочки від призову на військову службу під час мобілізації, свідчить про протиправну бездіяльність суб'єкта владних повноважень, а тому, відповідно, позовні вимоги в цій частині підлягають задоволенню.

Бездіяльність – це невчинення у встановлений законом строк дії, яку суб'єкт владних повноважень повинен вчинити, та в цьому випадку вказана бездіяльність стосується саме розгляду заяви про надання відстрочки від призову на військову службу під час мобілізації.

Отже, оскільки відповідач належним чином не розглянув заяви позивача про надання відстрочки від призову на військову службу під час мобілізації та не прийняв по них будь-яке конкретне рішення, яке б породжувало для позивача юридичні наслідки, то суд у контексті спірних правовідносин може лише зобов'язати відповідача розглянути по суті заяву позивача та за результатами розгляду прийняти відповідне рішення.

Таким чином, належним способом захисту порушеного права ОСОБА_1 у цьому випадку є зобов'язання відповідача розглянути його заяви від 11.01.2024 та від 05.02.2024 про надання відстрочки від призову на військову службу під час мобілізації на підставі ст. 23 Закону №3543-XII.

Детальніше з текстом постанови можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/120156032>

Рішення Первомайського міськрайонного суду Миколаївської області від 03.07.2024 у справі №484/3410/24 щодо триваючого правопорушення

Обставини справи. 06.06.2024 о 10 год 30 хв під час особливого періоду він прибув до ІНФОРМАЦІЯ_2. Під час проведення звірки облікових даних було виявлено, що він 19.07.2022 отримав направлення для стаціонарного обстеження з метою визначення стану здоров'я надалі. Однак обстеження не пройшов та документи не надав. Окрім того, як зазначається у протоколі, у період з 14.04.2024 по тепер він не з'явився за викликом (повістка за викликом) до ІНФОРМАЦІЯ_2 без поважних причин у визначений строк, чим порушив вимоги ч. 10 ст. 13У «Про військовий обов'язок і військову службу», таким чином, вчинивши правопорушення, передбачене ч. 3 ст. 210 КУпАП.

Обґрунтування суду. З матеріалів справи вбачається, що ОСОБА_1 отримував направлення для стаціонарного обстеження з метою визначення стану здоров'я, а також повістки про виклик до ІНФОРМАЦІЯ_2, що підтверджується копіями документів, які наявні в матеріалах справи, а саме: направленням №5526 для стаціонарного обстеження (лікування) в лікувально-профілактичний заклад від 19.07.2022, актом №5526 дослідження стану здоров'я, розписками про тримання повістки про явку до ІНФОРМАЦІЯ_2 від 19.07.2022 та від 29.03.2024, а також листом в. о. старости Кінецьпільського старостинського округу Первомайської територіальної громади.

Однак ОСОБА_1 медичне обстеження не пройшов та за викликами до ІНФОРМАЦІЯ_2 не з'являвся.

Після того як ОСОБА_1 не з'явився до ІНФОРМАЦІЯ_2, 14.04.2024 було направлено звернення до Первомайського РВП ГУНП в Миколаївській області щодо доставлення громадян, які вчинили адміністративне правопорушення, до ІНФОРМАЦІЯ_2 для складення протоколу про адміністративне правопорушення.

06.06.2024 ОСОБА_1 було доставлено до ІНФОРМАЦІЯ_2 та складено відносно нього протокол про адміністративне правопорушення №265 і повідомлено останнього про розгляд справи 11.06.2024 о 09.00.

При цьому Законом України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо удосконалення відповідальності за порушення правил військового обліку та законодавства про оборону, мобілізаційну підготовку та мобілізацію» №3696 ІХ від 09.05.2024, який набрав чинності 19.05.2024, статтю 210 КУпАП викладено в новій редакції та доповнено частиною третьою, згідно з якою вчинення дій, передбачених частиною першою цієї статті, в особливий період тягне за собою накладення штрафу від однієї тисячі до однієї тисячі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Зі змісту ст. 38 КУпАП вбачається, що адміністративне стягнення може бути накладено не пізніш як через два місяці з дня вчинення правопорушення, а при триваючому правопорушенні – не пізніш як через два місяці з дня його виявлення, крім справ про адміністративні правопорушення, зазначених у частині сьомій цієї статті, та за винятком випадків, коли справи про адміністративні правопорушення відповідно до цього Кодексу підвідомчі суду (судді).

Адміністративне стягнення за вчинення в особливий період правопорушень, передбачених статтями 210, 210-1 цього Кодексу, може бути накладено протягом трьох місяців з дня його виявлення, але не пізніше одного року з дня його вчинення.

При цьому Кодекс України про адміністративне правопорушення не містить визначення поняття "триваюче" правопорушення. Характер триваючого правопорушення оцінюється судом у кожному конкретному випадку індивідуально. Триваюче правопорушення – це проступок, пов'язаний з тривалим неперервним невиконанням обов'язків, передбачених законом.

Тобто триваючі правопорушення характеризуються тим, що особа, яка вчинила якісь певні дії чи бездіяльність, перебуває надалі у стані безперервного продовження цих дій (бездіяльності). Ці дії безперервно порушують закон протягом усього часу. Іноді такий стан продовжується значний час і увесь час винний безперервно вчиняє правопорушення у вигляді невиконання покладених на нього обов'язків. Триваюче правопорушення припиняється лише у випадку усунення стану, за якого об'єктивно існує цей обов'язок, виконанням обов'язку відповідним суб'єктом або припиненням дії відповідної норми.

На підставі вищевикладеного суд доходить висновку, що вищевказане адміністративне правопорушення є триваючим і було виявлене 06.06.2024, тобто вже після набрання чинності Закону України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо удосконалення відповідальності за порушення правил військового обліку та законодавства про оборону, мобілізаційну підготовку та мобілізацію» №3696 ІХ від 09.05.2024, а тому ОСОБА_1 правомірно притягнуто до адміністративної відповідальності саме за ч. 3 ст. 210 КУпАП в межах строку накладення адміністративного стягнення.

Детальніше з текстом постанови можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/120200592>

Рішення Полтавського окружного адміністративного суду від 09.07.2024 у справі №440/6043/24 щодо уточнення військово-облікових даних з метою бронювання

На обґрунтування позовних вимог позивач зазначив, що 07.05.2024 він прибув до ІНФОРМАЦІЯ_3 для уточнення військово-облікових даних, при цьому мав при собі лист СП "Полтавська газонафтова компанія" з попередженням про те, що він має право на бронювання. Проте після проходження ВЛК йому було видано мобілізаційне розпорядження та зараховано до команди А0665 солдатом.

Обґрунтування суду. Право на відстрочку від призову на військову службу повинно бути реалізоване військовозобов'язаним шляхом вчинення ним активних дій та оформлення його у відповідний спосіб уповноваженим органом (зокрема, районним територіальним центром комплектування та соціальної підтримки). При цьому реалізація такого права може бути здійснена лише до моменту набуття ним статусу військовослужбовця. Вказаний висновок узгоджується з правовою позицією Верховного Суду, наведеною в постанові від 18 січня 2024 року у справі №280/6033/22.

Матеріали справи не містять доказів того, що під час проведення мобілізаційних процедур 07.05.2024 позивач надавав відповідачу належний документ для підтвердження наявності у нього підстав для відстрочки від мобілізації у зв'язку з бронюванням та оформленням права на відстрочку від призову на військову службу у встановлений законодавством спосіб.

Наданий позивачем лист №409 від 02.05.2024, яким СП "Полтавська газонафтова компанія" повідомило начальника ІНФОРМАЦІЯ_3 про направлення працівників для уточнення військово-облікових даних, які мають право на бронювання, оскільки СП "Полтавська газонафтова компанія" є критично важливим для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення, не є таким документом в розумінні Порядку бронювання військовозобов'язаних за списком військовозобов'язаних під час дії воєнного стану, затвердженого постановою КМУ №76 від 27.01.2023.

З додатково наданих позивачем доказів також вбачається, що право на відстрочку у позивача виникло лише в день видачі наказу Мінекономіки №14900, що також підтверджує відсутність у позивача відповідного права станом на дату мобілізації.

Отже, позивач можливістю реалізації права на відстрочку від призову на військову службу під час мобілізації та оформлення його у відповідний спосіб не скористався.

Відтак підстави для визнання протиправними дій відповідача щодо мобілізації ОСОБА_1 відсутні.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/120300643>

Рішення Харківського окружного адміністративного суду від 11.07.2024 у справі №520/5878/24 щодо прав військовозобов'язаних у разі бронювання

На обґрунтування позовних вимог позивач зазначив, що він у квітні 2023 року прибув до ІНФОРМАЦІЯ_1 для актуалізації інформації відносно себе, яка міститься в Єдиному реєстрі призовників, військовозобов'язаних та резервістів. Після проходження військово-лікарської комісії отримав довідку №1551 від 26.04.2023 про придатність до військової служби. Відповідачем не було враховано, що він відповідно до наказу Міністерства економіки про бронювання військовозобов'язаного №16761 від 08.11.2023 має відстрочку на шість місяців до 08.05.2024. На його звернення щодо надання письмової відповіді на відмову щодо відстрочки відповіді не отримав.

Обґрунтування суду. Суд зауважує, що наявність у позивача права на відстрочення від призову на військову службу під час мобілізації не звільняє його як військовозобов'язаного від виконання інших обов'язків, визначених законами №2232, №3547, Порядком №1487 і Правилами №1487, у тому числі перебувати за викликом до територіального центру комплектування та соціальної підтримки, за умови, що такий виклик здійснений у межах повноважень, у порядку та у спосіб, що визначені законодавством. Матеріали справи не містять доказів щодо протиправних дій відповідача стосовно ОСОБА_1.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/120353772>

Рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 29.07.2024 у справі №160/15100/24 щодо мобілізації військовозобов'язаного

ОСОБА_1, 1985 року народження, є працівником Товариства з обмеженою відповідальністю «Експансія», займає посаду вантажника.

08.04.2024 позивач був мобілізований ІНФОРМАЦІЯ_3 та надалі наказом командира Військової частини НОМЕР_1 зарахований до списків особового складу ВЧ. Відповідно до повідомлення про бронювання військовозобов'язаного від 12 березня 2024 року ІНФОРМАЦІЯ_3 повідомлено про бронювання ОСОБА_1 відповідно до наказу Міністерства економіки від 07 березня 2024 року №6267, яким надано відстрочку від призову на військову службу під час мобілізації строком на 6 місяців до 06 вересня 2024 року включно.

Вважає, що обов'язок щодо перевірки наявності підстав для відстрочки від призову під час мобілізації на військову службу покладено на відповідні територіальні центри комплектування та соціальної підтримки, тому відповідач мав перевірити доводи позивача про те, що він є заброньованим за ТОВ «Експансія». З огляду на викладене просить суд задовольнити позовні вимоги.

Обґрунтування суду. У цій справі позивач, обґрунтовуючи свої позовні вимоги посилається на те, що під час мобілізації він мав право на відстрочку відповідно до п. 1 ч. 1 статті 23 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» на підставі наявності бронювання за ТОВ «Експансія».

При цьому суд зауважує, що на момент отримання 25.01.2024 о 12.00 під особистий підпис бойової повістки №41 та мобілізаційного розпорядження №40 про виклик позивача о 08.00 27.01.2024 до ІНФОРМАЦІЯ_6 для його відправки надалі до військової частини (військова частина НОМЕР_2), у зв'язку з призовом по мобілізації, згідно з Указом Президента України №65 від 24.02.2022 «Про загальну мобілізацію», зі змінами, у позивача бронювання за ТОВ «Експансія» ще не було.

Станом на 27.01.2024 ОСОБА_2 не звертався до ІНФОРМАЦІЯ_6 із заявами щодо надання йому відстрочки від призову на військову службу під час мобілізації в порядку ст. 23 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію».

Суд звертає увагу, що підстави для відстрочки у позивача виникли 12.03.2024, тобто після призову до мобілізації, від якої позивач ухилився, про що було внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №12024041700000229 від 27.03.2024 за ознаками складу кримінального правопорушення, передбаченого ст. 336 КК України.

Крім того, доводи позивача про те, що він не міг бути мобілізований через його бронювання ТОВ «Експансія», є необґрунтованими, оскільки останній самостійно висловив свою згоду на призов під час мобілізації, з метою уникнення кримінальної відповідальності за вчинене ним 27.01.2024 кримінальне правопорушення, передбачене ст. 336 КК України (ухилення від призову за мобілізацією).

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/120660100>

Рішення Знам'янського міськрайонного суду Кіровоградської області від 01.08.2024 у справі №389/1990/24 щодо застосування ч. 3 ст. 210 КУпАП

Обставини справи. 03 червня 2024 року начальником ІНФОРМАЦІЯ_1 полковником ОСОБА_2 винесено постанову №167 про накладення адміністративного стягнення, відповідно до якої на позивача ОСОБА_1 накладено адміністративне стягнення у вигляді штрафу в розмірі 17 000 грн за вчинення правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 210 КУпАП.

Зі змісту постанови вбачається, що громадянин, досягнувши віку старше 25-ти років, під час дії воєнного стану в особливий період порушив правила військового обліку, а саме після виключення з обліку призовників протягом більше 13-ти років не став на військовий облік як військовозобов'язаний у відповідному територіальному центрі комплектування та соціальної підтримки. Відповідно, не отримав військово-обліковий документ (військовий квиток чи тимчасове посвідчення), який є документом, що посвідчує особу військовозобов'язаного та визначає належність його власника до виконання військового обов'язку, чим порушив правила військового обліку під час дії воєнного стану в особливий період, тобто вчинив адміністративне правопорушення, передбачене ч. 3 ст. 210 КУпАП.

Обґрунтування суду. 19 травня 2024 року набув чинності Закон №3696-ІХ «Про внесення змін до КУпАП щодо удосконалення відповідальності за порушення правил військового обліку та законодавства про оборону, мобілізаційну підготовку та мобілізацію», яким ст. 210 КУпАП доповнено частиною 3, а саме: щодо порушення призовниками, військовозобов'язаними, резервістами правил військового обліку в особливий період. Отже, до 19.05.2024 норми ч. 3 ст. 210 КУпАП не існувало.

Тобто з 19.05.2024 встановлено 60-денний строк уточнити громадянам України свої дані щодо виконання військового обов'язку, що включає виконання правил військового обліку, і одночасно введено норму, яка передбачає сувору адміністративну відповідальність за невиконання цих правил в умовах особливого періоду.

Судом встановлено, що позивач, якому ще у 2011 році виповнилося 25 років і це був граничний вік для призовника на час виникнення правовідносин, мав обов'язок стати на військовий облік як військовозобов'язаний, однак законом не визначалося строків виконання цього обов'язку. Доказів вжиття органом, на який покладалося ведення військового обліку військовозобов'язаних, вищевказаних заходів щодо взяття призовника ОСОБА_1 на військовий облік матеріали справи не містять. Також відсутні докази, що позивач отримував повістки про виклик до ІНФОРМАЦІЯ_5 (до липня 2021 року Знам'янського ОМВК) з метою постановлення на облік.

З урахуванням вищевикладеного ОСОБА_1 не міг вчинити адміністративне правопорушення за ч. 3 ст. 210 КУпАП з травня 2011 року, бо норма ч. 3 ст. 210 КУпАП введена в дію лише 19 травня 2024 року, одночасно із вказівкою на 60-денний строк для уточнення своїх даних щодо військового обліку, що ОСОБА_1 і зробив 29 травня 2024 року. Таким чином, відсутні подія та склад адміністративного правопорушення ч. 3 ст. 210 КУпАП, за яке ОСОБА_1 притягнуто до адміністративної відповідальності та накладено адміністративне стягнення у вигляді штрафу у розмірі 17 000 гривень.

Притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності за ч. 3 ст. 210 КУпАП неможливе, оскільки закон, який погіршує становище, не має зворотної дії у часі. Крім того, згідно зі ст. 62 Конституції України всі сумніви тлумачаться на користь особи, яка притягається до відповідальності.

Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП провадження у справі про адміністративне правопорушення за ч. 3 ст. 210 КУпАП стосовно ОСОБА_1 не могло бути розпочато, а розпочате підлягало закриттю за відсутності події і складу адміністративного правопорушення.

Детальніше з текстом постанови можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/120744042>

Рішення Добровеличківського районного суду Кіровоградської області від 05.08.2024 у справі №387/753/24 щодо притягнення до відповідальності особи, яка мала відстрочку від призову

ОСОБА_2 стосовно позивача було винесено постанову №127/2024 за справою про адміністративне правопорушення за частиною 2 статті 210-1 КУпАП та накладено штраф у розмірі 17 000 гривень.

За змістом постанови ОСОБА_1, будучи військовозобов'язаним, належним чином повідомлений про необхідність явки на 09 год 00 хв 15.05.2024 у зазначені час і дату не прибув, причин своєї неявки не повідомив.

Відповідно до витягу з книги протоколів засідань комісії з питань надання відстрочки від призову на військову службу під час мобілізації (протокол 5№2/207 від 02.02.2024) громадянину ОСОБА_1 рішенням комісії надано відстрочку від призову на військову службу під час мобілізації згідно з вимогами абзацу 2 частини 3 статті 23 Закону України "Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію". Відстрочка від призову на військову службу під час мобілізації діє до 27.06.2024.

Обґрунтування суду. Відповідач у відзиві на позовну заяву та представник на судовому засіданні зауважив на тому, що в постанові допущено описки, тому притягнення до адміністративної відповідальності останній просив рахувати за частиною 3 статті 210-1 КУпАП.

При цьому суд зважає, що виправлення помилок у спосіб, запропонований відповідачем, не визначено чинним законодавством, тому відхиляє доводи відповідача в цій частині.

Разом з тим при умові кваліфікації адміністративного правопорушення за частиною третьою статті 210-1 КУпАП суд зважає, що цю норму доповнено частиною третьою Законом України від 09.05.2024 №3696-ІХ, який набув чинності 19.05.2024, тобто після 15.05.2024.

Примітка до статті 210 КУпАП визначає, що положення статей 210, 210-1 цього Кодексу не застосовуються у разі можливості отримання держателем Єдиного державного реєстру призовників, військовозобов'язаних та резервістів персональних даних призовника, військовозобов'язаного, резервіста шляхом електронної інформаційної взаємодії з іншими інформаційно-комунікаційними системами, реєстрами (у тому числі публічними), базами (банками) даних, держателями (розпорядниками, адміністраторами) яких є державні органи.

З матеріалів справи слідує, що відповідачу було достеменно відомо про наявність у позивача станом на 15.05.2024 відстрочки від призову на військову службу під час мобілізації.

Вказані обставини встановлені судом на підставі належних та допустимих доказів і не спростовані відповідачем.

Суд доходить переконання, що матеріалами справи не підтверджено факту вчинення ОСОБА_1 адміністративного правопорушення та відповідачем не підтверджено належними та допустимими доказами правомірність притягнення позивача до адміністративної відповідальності за правопорушення, передбачене ч. 2ст. 210-1 КУпАП, а також не доведено дотримання при винесенні оскаржуваної постанови вимог ст.ст. 248, 280 КУпАП щодо всебічного, повного й об'єктивного з'ясування обставин та вирішення її в точній відповідності із законом.

Детальніше з текстом постанови можна ознайомитися за покликанням:

<https://revestr.court.gov.ua/Review/120874614>

Рішення Ужгородського міськрайонного суду Закарпатської області від 13.08.2024 у справі №308/12173/24 щодо повідомлення про зміну стану здоров'я

Обставини справи. Громадянин України ОСОБА_1 на порушення підпункту 7 пункту 1 Правил військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів постанови КМУ від 30 грудня 2022 року №1487 (зі змінами), п. 17 ч. 1 ст. 7 Закону України «Про Єдиний державний реєстр призовників, військовозобов'язаних та резервістів» не повідомив у семиденний строк органам, у яких перебуває на військовому обліку, відомості про те, що 05 червня 2024 року медико-соціальною експертною комісією йому було встановлено 3 (третю) групу інвалідності. Це правопорушення виявлене 10.07.2024 під час прибуття громадянина України ОСОБА_1 до обласного тимчасового мобілізаційного пункту Закарпатської області. Можливості отримання довідки МСЕК громадянина України ОСОБА_1 шляхом запиту до Єдиного державного реєстру призовників, військовозобов'язаних та резервістів не було у зв'язку з відсутністю такого пункту у Єдиному державному реєстрі призовників, військовозобов'язаних та резервістів.

Обґрунтування суду. Відповідно до пункту 4 Положення про медико-соціальну експертизу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 0312.2009 №1317, медико-соціальну експертизу проводять медико-соціальні експертні комісії (далі – комісії), з яких утворюються в установленому порядку центри (бюро), що належать до закладів охорони здоров'я при Міністерстві охорони здоров'я Автономної Республіки Крим, управліннях охорони здоров'я обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій. Центр (бюро) очолює головний лікар, який призначається Міністром охорони здоров'я Автономної Республіки Крим, керівником управління охорони здоров'я обласної (міської) держадміністрації. Комісії перебувають у віданні МОЗ і утворюються за таким територіальним принципом: Кримська республіканська; обласні; центральні міські у м. Києві та Севастополі (далі – центральні міські); міські, міжрайонні, районні. Зважаючи на викладене, Закарпатська обласна медико-соціальна експертна комісія, яка володіла і володіє інформацією про наявність чи зміну групи інвалідності, перебуває у віданні Міністерства охорони здоров'я.

Вказаний орган відсутній у переліку органів, від яких органи ведення Реєстру одержують відповідну інформацію, зазначену в абзацах від третього до двадцятого частини третьої статті 14 Закону №1951-VIII.

Відсутність можливості здійснювати електронну інформаційну взаємодію ІНФОРМАЦІЯ_5 з іншими інформаційно-комунікаційними системами для отримання інформації про встановлення чи зміну групи інвалідності військовозобов'язаних підтверджується також рапортом начальника відділу військового обліку, бронювання та впровадження ЄДР військовозобов'язаних ІНФОРМАЦІЯ_5 підполковника ОСОБА_7.

Вказане свідчить про те, що положення примітки до статті 210 КУпАП не підлягає застосуванню в розглядуваному випадку у зв'язку з відсутністю у відповідача, як в органу адміністрування Реєстру, можливості отримати інформацію про інвалідність ОСОБА_1 з інших інформаційно-комунікаційних систем.

Відповідно до пункту 60 Порядку №1487 та ч. 7 ст. 38 Закону №2232-XII медико-соціальні експертні комісії зобов'язані повідомляти у семиденний строк районним (міським) територіальним центрам комплектування та соціальної підтримки інформацію про призовників, військовозобов'язаних та резервістів, яких визнано особами з інвалідністю, та про зміну групи інвалідності.

Проте вказана норма не звільняє ОСОБА_1 виконати свій обов'язок – повідомити відповідний ІНФОРМАЦІЯ_3 про зміну своїх персональних даних, зокрема про стан здоров'я згідно з вищевказаними нормами законодавства.

Відтак, постановляючи оскаржувану постанову, відповідач діяв правомірно.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/121088769>

Рішення Соснівського районного суд м. Черкаси від 14.08.2024 у справі №712/7730/24 щодо притягнення до відповідальності за частиною статті 210-1 КУпАП, якої не було на момент вчинення правопорушення

28.02.2024 (дата вчинення правопорушення) діяв особливий період.

Відповідно до копії розписки №002469, наданої відповідачем, зазначено: «Повістку на ім'я ОСОБА_1 02.12.1970, про виклик до ІНФОРМАЦІЯ_1 на (дата та час вказано не розбірливо) одержав 24.02.2024. АДРЕСА_1, підпис, телефон».

Таким чином, частиною 1 ст. 210-1 КУпАП (що діяла станом на дату вчинення правопорушення – 28.02.2024) була передбачена адміністративна відповідальність за порушення законодавства про оборону, мобілізаційну підготовку та мобілізацію.

Частиною 2 статті 210-1 КУпАП (що діяла на дату вчинення правопорушення – 28.02.2024) передбачена адміністративна відповідальність за повторне протягом року вчинення порушення, передбачене частиною першою цієї статті, за яке особу вже було піддано адміністративному стягненню, а також вчинення такого порушення в особливий період.

Станом на 28 лютого 2024 року відповідальність за вчинене позивачем ОСОБА_1 адміністративне правопорушення була передбачена ч. 2 статті 210-1 КУпАП у редакції від 14 жовтня 2023 року, яка мала формулювання: «Повторне протягом року вчинення порушення, передбаченого частиною першою цієї статті, за яке особу вже було піддано адміністративному стягненню, а також вчинення такого порушення в особливий період тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян». Таким чином, станом на 28 лютого 2024 року розмір штрафу у грошовому виразі, який міг бути накладений на громадянина, винного у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 210-1 КУпАП, становив від 3400 грн до 5100 гривень.

Натомість норма ч. 3 ст. 210-1 КУпАП, яка посилює відповідальність за невиконання приписів п. 1 ч. 1 ст. 22 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» набрала чинності лише 19 травня 2024 року.

З огляду на викладене вимоги ч. 3 ст. 210-1 КУпАП не можуть бути застосовані до позивача, оскільки, як вже було встановлено судом, датою вчинення правопорушення у цьому випадку є 28 лютого 2024 року, на момент якого діяла редакція ст. 210-1 КУпАП від 14 жовтня 2023 року.

Відповідачем при винесенні оскаржуваної постанови не було враховано, що на момент інкримінованого правопорушення діяла редакція статті 210 КУпАП, яка не містила в собі частину третю, та містила менше стягнення. Не враховано, що закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи.

Притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності за ч. 3 ст. 210-1 КУпАП є неправомірним. Згідно з п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП провадження у справі про адміністративне правопорушення за ч. 3 ст. 210-1 КУпАП відносно ОСОБА_1 не могло бути розпочато, а розпочате підлягає закриттю за відсутності складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 210-1 КУпАП.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/120990536>

Рішення Тернопільського міськрайонного суду Тернопільської області від 19.08.2024 у справі №607/5014/24 щодо притягнення до відповідальності за неповідомлення про призначення директора

Обставини справи. ОСОБА_1 визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 210-1 КУпАП, та накладено адміністративне стягнення у вигляді штрафу в розмірі 5100 гривень.

Згідно з Протоколом 13 лютого 2024 року при проведенні аналізу реагування на запит начальника щодо надання списків військовозобов'язаних, які працюють у ТОВ «Компанія ЛАН», було виявлено порушення законодавства про мобілізаційну підготовку та мобілізацію з боку посадових осіб ТОВ «Компанія ЛАН».

Встановлено, що керівником підприємства першим заступником директора не видано наказ про призначення відповідальних осіб за ведення військового обліку. Однак вказаний пункт 13 Порядку №1487 покладає на підприємство обов'язок повідомляти центри комплектування та соціальної підтримки в семиденний строк з дати видання наказу про призначення або звільнення керівників та інших осіб, відповідальних за організацію та ведення обліку, а не про видання наказу про призначення відповідальних працівників за ведення військового обліку.

Відповідно до пункту 8 Порядку №1487 організація військового обліку на підприємствах покладається на керівників. Керівником (директором) ТОВ «Компанія ЛАН» є ОСОБА_4, який призначений на посаду 23.11.2015, а відповідно до чинного на той час Положення про військовий облік військовозобов'язаних і призовників, затвердженого постановою КМ №377 від 09.06.1994, обов'язку повідомляти військові комісаріати про призначення на посаду встановлено не було.

Таким чином, при проведенні аналізу реагування на запит відповідач не міг виявити факт невидання керівником підприємства – першим заступником директора наказу про призначення відповідальних осіб за ведення військового обліку. Крім цього, припущенням відповідача є той факт, що обов'язок видання такого наказу належить до службових повноважень саме першого заступника директора ОСОБА_5, а не безпосередньо директора, як це слідує з наведеного вище пункту 8 Порядку №1487.

Також під час перевірки встановлено, що начальником ІНФОРМАЦІЯ_3 на адресу директора ТОВ «Компанія ЛАН» надіслано запит від 07.02.2024 №2270 про надання в термін до 09.02.2024 списків військовозобов'язаних, які працюють у

ТОВ «Компанія ЛАН». На порушення вимог абзацу 6 пункту 34 Порядку вказані списки не надіслані. Однак у вказаному вище листі від 07.02.2024 підпис тимчасового виконувача обов'язків начальника ІНФОРМАЦІЯ_1 підполковника ОСОБА_6 не засвідчений печаткою. На документі відсутнє штрих-кодове позначення реєстраційного індексу, передбачене пунктом 33 Типової інструкції з діловодства в міністерствах, інших центральних та місцевих органах виконавчої влади, затвердженої постановою КМУ №55 від 17.01.2018. На бланку листа відсутній ідентифікаційний код ЄДРПОУ юридичної особи публічного права, якою є Тернопільський об'єднаний міський територіальний центр комплектування та соціальної підтримки, а в самому ЄДРПОУ відсутні відомості про вказаний орган і особу, яка вправі підписувати запити від його імені. Таким чином, ТОВ «Компанія ЛАН» не могло та не мало можливості ідентифікувати особу, яка підписала запит від 07.02.2024, та її повноваження.

Обґрунтування суду. Керівником (директором) ТОВ «Компанія ЛАН» є ОСОБА_4, який призначений на посаду 23.11.2015, що стверджується наказом №2311-01 від 23.11.2015, а відповідно до чинного на той час Положення про військовий облік військовозобов'язаних і призовників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України №377 від 09.06.1994, обов'язку повідомляти військові комісаріати про призначення на посаду встановлено не було. Таким чином, при проведенні аналізу реагування на запит відповідач не міг виявити факт невидання керівником підприємства – першим заступником директора наказу про призначення відповідальних осіб за ведення військового обліку.

Разом з тим відповідачем у цій справі не надано доказів того, що ОСОБА_1 обіймає посаду керівника, отже, вказане свідчить, що позивач не є суб'єктом відповідальності у цьому випадку.

Зі змісту постанови №61/134 від 15 лютого 2024 р. про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності не вбачається за можливе встановити, у чому особа обвинувачується (які конкретні дії / бездіяльність ставляться особі у вину), оскільки саме собою перелічення статей законів, підзаконних актів без конкретизації обставин щодо дій або бездіяльності особи, наявності у такої особи певного посадового чи службового обов'язку виконати такі дії, наслідків, які спричинені такими діями (бездіяльністю), та причинного зв'язку між діями та наслідками, не утворює склад адміністративного правопорушення за ч. 2 ст. 210-1 КУпАП.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/121166473>

Рішення Малиновського районного суду міста Одеси від 30.08.2024 у справі №521/11629/24 (провадження №2-а/521/117/24) щодо оскарження постанови, яку було складено за результатом перевірки

Обставини справи. 15.05.2024 старший офіцер відділу військового обліку та бронювання ІНФОРМАЦІЯ_5 ОСОБА_4 здійснив перевірку стану організації військового обліку в Товаристві з обмеженою відповідальністю «ДИСТРИБ'ЮТОР СЕРВІС», що вбачається з копій журналів обліку результатів перевірки Товариства.

Відповідно до акта від 29.05.2024 №823, складеного за результатами перевірки стану організації та ведення військового обліку, складеного начальником відділення військового обліку та бронювання солдатів та сержантів запасу відносно Товариства з обмеженою відповідальністю «ДИСТРИБ'ЮТОР СЕРВІС», під час перевірки було виявлено недоліки та надано строк на їх усунення до 28.06.2024. Доказів щодо направлення вказаного акта позивачу матеріали адміністративної справи не містять.

Товариство не веде відомість оперативного обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів, не надсилає повідомлення до відповідних РТЦК та СП про прийняття або звільнення з роботи військовозобов'язаного, не надає до відповідних РТЦК та СП інформацію про осіб, що порушують правила військового обліку, не проводить звіряння облікових даних списків персонального військового обліку з обліковими даними відповідних РТЦК та СП.

З матеріалів справи №77 про адміністративне правопорушення відносно ОСОБА_1 вбачається, що за наслідками здійсненої перевірки 31.05.2024 старшим офіцером відділу військового обліку та бронювання було складено протокол про адміністративне правопорушення за ч. 2 ст. 210-1 КУпАП.

Так, із вказаного протоколу вбачається, що:

особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, є керівник Товариства з обмеженою відповідальністю «ДИСТРИБ'ЮТОР СЕРВІС»;

місце вчинення адміністративного правопорушення: Товариство з обмеженою відповідальністю «ДИСТРИБ'ЮТОР СЕРВІС», 65005, Одеська обл., місто Одеса, вул. Бугаївська, буд. 35, офіс 308;

час вчинення (виявлення) адміністративного правопорушення: 15.05.2024 12:00;

суть і обставини правопорушення: під час здійснення перевірки стану військового обліку у Товаристві з обмеженою відповідальністю «ДИСТРИБ'ЮТОР СЕРВІС» виявлено значні порушення ведення та організації військового обліку на підприємстві;

права і обов'язки відповідно до статей 57, 59, 63 Конституції України, 256, 268, 287-289 КУпАП роз'яснено: у зв'язку з відсутністю особи при складанні протоколу пам'ятку про права та обов'язки буде передано через юрисконсульта Товариства з обмеженою відповідальністю «ДИСТРИБ'ЮТОР СЕРВІС»;

нормативні акти, вимоги яких порушено: пп. 10, 33, абз. 8, 9, 10, 14, 16 та 17 пп. 34, 36, 37, 40, 46 Порядку організації та ведення військового обліку, затвердженого постановою КМУ №1487 від 30.12.2022;

нормативний акт, який передбачає відповідальність за адміністративне правопорушення: ч. 2 ст. 210-1 КУпАП;

пояснення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності: відсутні у зв'язку з відсутністю особи при складанні протоколу;

інші відомості, необхідні для вирішення справи: заяви, клопотання особи, яка притягається до адміністративної відповідальності: відсутні у зв'язку з відсутністю особи при складанні протоколу;

підпис особи, яка притягається до адміністративної відповідальності: відсутній у зв'язку з відсутністю особи при складанні протоколу.

Доказів виклику ОСОБА_1 до ІНФОРМАЦІЯ_3 для складання протоколу матеріали справи не містять.

31.05.2024 за №872 начальник ІНФОРМАЦІЯ_1 ОСОБА_7 здійснив виклик до ІНФОРМАЦІЯ_1 Товариства з обмеженою відповідальністю «ДИСТРИБ'ЮТОР СЕРВІС», відповідно до якого начальник ІНФОРМАЦІЯ_3 вимагав прибути 07.06.2024 керівнику підприємства для розгляду справи про адміністративне правопорушення у порядку ст. 210-1 КУпАП. У вказаному виклику наявна відмітка, що його отримано ОСОБА_8 31.05.2024 та підпис. Посвідчення особи, яка отримала виклик, її повноваження матеріали адміністративної справи не містять.

Постановою начальника ІНФОРМАЦІЯ_1 ОСОБА_7 від 07.06.2024 №1088 на Товариство з обмеженою відповідальністю «ДИСТРИБ'ЮТОР СЕРВІС» в особі директора ОСОБА_1 накладено адміністративне стягнення у вигляді штрафу в розмірі 34 000 грн, за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 210-1 КУпАП.

Обґрунтування суду. Відповідачем належним чином не доведено суду того, що вказаний акт було направлено позивачу, він з ним ознайомився. При цьому з матеріалів справи №77 про адміністративне правопорушення відносно ОСОБА_1 не вбачається того, що зазначений вище акт слугував підставою для складення відповідного протоколу про адміністративне правопорушення, з огляду на що акт від 29.05.2024 №823 не береться судом до уваги як належний та допустимий доказ наявності порушень Товариства законодавства про мобілізацію, а доводи відповідача в цій частині, зазначені ним у відзиві на позов, не приймаються судом як належні.

Окрім того, суд погоджується з твердженням ОСОБА_1 про неправомірність посилання відповідача у постанові №1088 від 07.06.2024 на порушення ним вимог законодавства у сфері порядку організації та ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів, внаслідок чого начальник ІНФОРМАЦІЯ_1 ОСОБА_7 у постанові у справі про адміністративне правопорушення від 07.06.2024 №1088 неправомірно кваліфікував дії Товариства з обмеженою відповідальністю «ДИСТРИБ'ЮТОР СЕРВІС» в особі керівника ОСОБА_1 за ч. 2 ст. 210-1 КУпАП, оскільки на час вчинення інкримінованого йому правопорушення його дії не могли підпадати під диспозицію та санкцію ані ч. 2, ані ч. 3 ст. 210-1 КУпАП, зміни до яких набули чинності 19.05.2024.

Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь, суд вважає, що позовні вимоги ОСОБА_1, м. Одеса до відповідача про скасування постанови начальника ІНФОРМАЦІЯ_2 №1088 від 07.06.2024 у справі про адміністративне правопорушення підлягають задоволенню, вказану постанову належить скасувати, а провадження у справі про адміністративне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 210-1 КУпАП, якою на Товариство з обмеженою відповідальністю «ДИСТРИБ'ЮТОР СЕРВІС» в особі директора ОСОБА_1, накладено адміністративне стягнення у вигляді штрафу в розмірі 34 000 грн, за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 210-1 КУпАП, – закрити.

Детальніше з текстом постанови можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/121289760>

Рішення Святошинського районного суду міста Києва від 02.09.2024 у справі №759/9034/24 (пр. №2-а/759/124/24) щодо відмови від військової служби з релігійних переконань

25.04.2024 т. в. о. начальника ІНФОРМАЦІЯ_2 складено постанову №579 за справою про адміністративне правопорушення за ч. 2 ст. 210-1 КУпАП.

ОСОБА_1 03.04.2024 звертався із заявою до начальника ІНФОРМАЦІЯ_2 про заміну військової служби на альтернативну (невійськову), оскільки з 1996 року він є охрещеним свідком Єгови. Також 03.04.2024 ОСОБА_3 звернувся до начальника ІНФОРМАЦІЯ_2 із листом-повідомленням про неявку по бойовій повістці, оскільки він є свідком Єгови і має глибокі релігійні переконання, які не дозволяють проходити військову службу.

Обґрунтування суду. Згідно з Переліком релігійних організацій, віровчення яких не допускає користування зброєю, до них належать Свідки Єгови. Із системного аналізу Закону України «Про альтернативну (невійськову) службу» та Положення про порядок проходження альтернативної (невійськової) служби та перелік релігійних організацій, віровчення яких не допускає користування зброєю, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10.11.1999 №2066, вбачається, що хоча альтернативною службою є служба, яка запроваджується замість проходження строкової військової служби, однак передбачено, що в умовах воєнного або надзвичайного стану можуть встановлюватися окремі обмеження права громадян на проходження альтернативної служби із зазначенням строку дії цих обмежень.

Зі свого боку постановою Кабінету Міністрів України від 31.12.2004 №195 затверджено Перелік видів діяльності, якими можуть займатися громадяни, що проходять альтернативну (невійськову) службу.

Пунктом 15 розділу II Положення №2066 визначено, що рішення місцевої держадміністрації про направлення громадянина на альтернативну службу або про відмову в направленні на альтернативну службу протягом п'яти календарних днів видається заявникові та надсилається у територіальний центр комплектування та соціальної підтримки, в якому громадянин перебуває на військовому обліку.

Оскільки позивач має право на виконання свого військового обов'язку шляхом його заміни на альтернативну (невійськову) службу, то останній заявив про своє бажання ним скористатися.

Законом України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» альтернативна (невійськова) служба під час війни не визначена. Відповідно до ст. 23 цього Закону не підлягають призову на військову службу під час мобілізації військовозобов'язані, зокрема інші військовозобов'язані або окремі категорії громадян у передбачених законом випадках.

Суд враховує, що в період дії воєнного стану та згідно з указами Президента України від 24.02.2022 №№64/2022 та 65/2022 не обмежуються конституційні права та свободи людини та громадянина, передбачені ч. 4 ст. 35 Конституції України, згідно з якою у разі, якщо виконання військового обов'язку суперечить релігійним переконанням громадянина, виконання цього обов'язку має бути замінене альтернативною (невійськовою) службою. Суд зазначає, що ч. 4 ст. 35 Конституції України не встановлює заміну альтернативної (невійськової) служби лише строковою військовою службою. Із системного аналізу цієї норми Конституції України вбачається, що заміна альтернативною (невійськовою) службою здійснюється всіх видів військової служби, у тому числі під час воєнного стану (на особливий період).

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/121310796>

Рішення Ужгородського міськрайонного суду Закарпатської області від 04.09.2024 у справі №308/13652/24 щодо непред'явлення військово-облікового документа

Відповідно до ч. 3 ст. 210-1 КУпАП порушення законодавства про оборону, мобілізаційну підготовку та мобілізацію, вчинене в особливий період, тягне за собою накладення штрафу на громадян від однієї тисячі до однієї тисячі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Аналізуючи обставини справи, суд доходить висновку про наявність в діях позивача складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 210-1 КУпАП, за яке його було притягнуто до адміністративної відповідальності, оскільки він є особою чоловічої статі у віці 28 років, та на порушення описаних вище норм законодавства України про оборону, мобілізаційну підготовку та мобілізацію в особливий період не пред'явив на вимогу працівника поліції та представника територіального центру комплектування військово-обліковий документ.

При цьому суд констатує, що факт непред'явлення на вимогу працівника поліції військово-облікового документа не заперечується стороною позивача.

Суд критично ставиться до посилання позивача на те, що представники ІНФОРМАЦІЯ_2 не здійснили перевірку позивача через електронну базу даних системи Єдиного державного реєстру призовників, військовозобов'язаних та резервістів АІТС «ОБЕРІГ» і не врахували примітку до ст. 210 КУпАП, оскільки ч. 6 ст. 22 Закону №3543-ХІІ передбачає обов'язок громадян України чоловічої статі віком від 18 до 60 років у період проведення мобілізації (крім цільової) мати при собі військово-обліковий документ та пред'являти його за вимогою поліцейського. Тобто вказана норма передбачає обов'язок не лише мати військово-обліковий документ як такий, а мати відповідний документ при собі та пред'являти його за вимогою уповноважених осіб.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/121565531>

Рішення Балаклійського районного суду Харківської області від 13.09.2024 у справі №610/3433/24 (провадження №3/610/812/2024) щодо притягнення до відповідальності особи, яка не склала протоколи про адміністративні правопорушення

Обставини справи. ОСОБА_1, будучи військовослужбовцем, майором, начальником відділення обліку мобілізаційної роботи заступником начальника ІНФОРМАЦІЯ_2, тобто військовою службовою особою, яка виконує адміністративно-господарські та організаційно-розпорядчі функції та на яку наказом від 25.12.2022 №235 покладено обов'язок складання протоколів про адміністративні правопорушення щодо порушення призовниками, військовозобов'язаними резервістами правил військового обліку, порушення законодавства про оборону, мобілізаційну підготовку та мобілізацію, в АДРЕСА_2, вчинив недбале ставлення до військової служби в умовах особливого періоду, під час воєнного стану, а саме: не склав та не забезпечив складання уповноваженими підлеглими посадовими особами адміністративні протоколи за статтями 210 та 210-1 КУпАП. Дата виявлення правопорушення 26.08.2024.

Обґрунтування суду. Заслухавши особу, яка притягається до адміністративної відповідальності, дослідивши матеріали справи, оцінивши докази у їх сукупності, вважає вину ОСОБА_1 у вчиненні адміністративних правопорушень, передбачених ч.2 ст. 172-15 КУпАП, повністю доведеною та підтвердженою такими доказами: протоколами про військові адміністративні правопорушення, постановою про закриття кримінального провадження у зв'язку з відсутністю в діянні складу кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 367 КК України; списками осіб, які відповідно до звернень вчинили адміністративні правопорушення за статтями 210, 210-1 КУпАП, рапортами поліцейських щодо ухилення від виконання військового обов'язку; копією журналу реєстрації протоколів та постанов про адміністративні правопорушення, заявою про визнання вини у вчиненні адміністративних правопорушень, передбачених ч.2 ст.172-15 КУпАП.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/121592854>

Рішення Ленінського районного суду м. Миколаєва від 13.09.2024 у справі №489/4531/24 (провадження №2-а/489/60/24) щодо порушення права на отримання професійної правничої допомоги

Аналізуючи обставини справи, пояснення сторін та досліджені матеріали, суд встановив, що уповноважені особи ІНФОРМАЦІЯ_6 не вжили жодних дій щодо надання особі, яка притягалася до адміністративної відповідальності, а саме ОСОБА_1, можливості реалізувати своє право на отримання професійної правничої допомоги.

Позивач і його представник стверджують, що захисник ОСОБА_1 адвокат Мартишко В. А. перебував біля входу до ІНФОРМАЦІЯ_6 на час розгляду справи про притягнення позивача до адміністративної відповідальності. Незважаючи на вказану обставину та на те, що ОСОБА_1 заявляв клопотання про необхідність скористатися правничою допомогою, така можливість йому надана не була. Про вказане свідчить звернення представника ОСОБА_1 до патрульної поліції, а також опосередковано підтверджується поясненнями представника відповідача ОСОБА_4, який у суді пояснював, що приміщення РТЦК в умовах воєнного стану має особливий статус та доступ до нього обмежено.

Такими діями відповідач порушив права особи, яка притягалася до адміністративної відповідальності, відповідно і порушено порядок розгляду справи про адміністративне правопорушення, що є підставою для скасування постанови у справі про адміністративне правопорушення.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/121594466>

Рішення Соснівського районного суду м. Черкаси від 13.09.2024 у справі №712/9029/24 (провадження №2-а /712/123/24) щодо порядку застосування частини 3 статті 210 КУпАП

У постанові зазначено, що ОСОБА_1 порушив вимоги постанови КМУ від 30.12.2022 №1487, яка набрала чинності 05.01.2023.

Згідно з фабулою інкримінованого адміністративного правопорушення вбачається, що воно є триваючим, оскільки позивач не оновлював свої дані «протягом років» та не оформив військово-обліковий документ, однак відповідач не зазначає будь-який нормативно-правовий акт, який був чинний на дату початку вчинення адміністративного правопорушення.

Порушити вимоги постанови КМУ від 30.12.2022 №1487 позивач міг лише з 05.01.2023 (з дати набрання чинності Постанови КМУ).

Суд також зазначає, що оскаржувана постанова містить посилання на порушення відповідачем ст. 38 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу».

Указана стаття цього Закону має назву «Обов'язки органів виконавчої влади, інших державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, закладів освіти, посадових осіб, призовників, військовозобов'язаних та резервістів щодо виконання правил військового обліку».

Відповідно до ч. 11 ст. 38 цього Закону призовники, військовозобов'язані, резервісти в разі зміни їх сімейного стану, стану здоров'я, адреси місця проживання (перебування), номерів засобів зв'язку та адреси електронної пошти (за наявності електронної пошти), освіти, місця роботи, посади зобов'язані особисто в семиденний строк повідомити про такі зміни відповідні органи, де вони перебувають на військовому обліку, у тому числі у випадках, визначених Кабінетом Міністрів України, через центри надання адміністративних послуг та інформаційно-телекомунікаційні системи.

Оскаржувана постанова не містить конкретно, у чому полягає порушення позивачем вимог ст. 38 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу».

Частина 3 ст. 210 КУпАП в чинній редакції передбачає відповідальність за порушення призовниками, військовозобов'язаними, резервістами правил військового обліку в особливий період.

Разом з тим ст. 210 КУпАП було викладено в новій редакції відповідно до Закону України №3696-ІХ від 09 травня 2024 року, який набрав чинності 19.05.2024.

Відповідно до ст. 8 КУпАП особа, яка вчинила адміністративне правопорушення, підлягає відповідальності на підставі закону, що діє під час і за місцем вчинення правопорушення. Закони, які пом'якшують або скасовують відповідальність за адміністративні правопорушення, мають зворотну силу, тобто поширюються і на правопорушення, вчинені до видання цих законів. Закони, які встановлюють або посилюють відповідальність за адміністративні правопорушення, зворотної сили не мають. Провадження в справах про адміністративні правопорушення ведеться на підставі закону, що діє під час і за місцем розгляду справи про правопорушення.

Закон України від 09.05.2024 №3696 посилив відповідальність за ст. 210 КУпАП. Отже, він не має зворотної сили.

Детальніше з текстом постанови можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/121596620>

Рішення Роменського міськрайонного суду Сумської області від 26.09.2024 у справі №585/3332/24 (провадження №2-а/585/52/24) щодо оскарження постанови про притягнення до відповідальності

Обставини справи. На підставі розпорядження голови Роменської РДА №08-ОД від 12.01.2024 представники ТЦК та СП і Роменської РДА провели перевірку стану ведення військового обліку в Товаристві з обмеженою відповідальністю «Урожай Трейд».

За результатами перевірки на бухгалтера як на уповноважену особу з ведення військового обліку було складено постанову у справі про адміністративне правопорушення за ч. 3 ст. 210-1 КУпАП та накладено на останню адміністративне стягнення у вигляді штрафу в розмірі 34 000 гривень.

Зі змісту вказаної постанови вбачаються такі правопорушення:

персональний військовий облік в ТОВ «Урожай Трейд» не ведеться щодо всіх військовозобов'язаних працівників, оскільки в списку персонального військового обліку, наданому під час перевірки відповідальною особою, виявлено лише 1 військовозобов'язаного, а згідно із загальним списком військовозобов'язаних працівників їх на підприємстві 3.

Обґрунтування суду. З формулювання обставин правопорушення, викладених у протоколі №594 АП-2024 від 17 липня 2024 року, на підставі якого було прийнято постанову від 19 липня 2024 року про притягнення до адміністративної відповідальності за ч. 3 ст. 210-1 КУпАП, не вбачається чітко встановити, які приписи п. 34 Порядку №1487 від 30 грудня 2022 року позивач порушив, оскільки як у змісті протоколу, так і в постанові відсутні посилання на конкретний абзац, який не було виконано на дотримання вимог законодавства про ведення військового обліку.

Протокол про адміністративне правопорушення, як процесуальний документ повинен містити в собі суть адміністративного правопорушення з посиланням на відповідні нормативно-правові акти.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/122139599>

Рішення Запорізького окружного адміністративного суду від 01.10.2024 у справі №280/6970/24 щодо визнання протиправними дій щодо вручення повістки на відправку і щодо бездіяльності у невиданні належного військово-облікового документа

Обставини справи. Позивач є працівником ТОВ «Параллель М ЛТД», код ЄДРПОУ 24316073, та обіймає посаду директора юридичного департаменту.

Відповідно до наказу Міністерства енергетики України №237 від 24.06.2024 ТОВ «Параллель М ЛТД», код ЄДРПОУ 24316073, визначено критично важливим для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення в особливий період. ТОВ «Параллель М ЛТД» своїм листом №98 від 15.07.2024 поінформувало ІНФОРМАЦІЯ_3 про цей факт.

Таким чином, в ІНФОРМАЦІЯ_3 була інформація щодо ОСОБА_1 про наявність підстав для бронювання. Зазначає, що з боку ІНФОРМАЦІЯ_2 не було здійснено дій щодо своєчасного обліку позивача як військовозобов'язаного та постановки на відповідний облік.

Звертає увагу, що станом на дату та час подання заяви про заміну тимчасового посвідчення, у тому числі відповідно до інформації з Єдиного державного реєстру призовників, військовозобов'язаних та резервістів, позивач не перебував на обліку в ІНФОРМАЦІЯ_4.

Вважає, що дії працівників ІНФОРМАЦІЯ_2, які полягають у мобілізації та врученні повістки на відправку, безпідставні, були відсутні повноваження та умови щодо прийняття такого рішення. Позивач вказує, що не є військовозобов'язаним, який приписаний до військових частин, або резервістом, тому що взагалі не проходив військової служби.

На дату та час вручення, а саме 19.07.2024 приблизно о 15 год 30 хв, працівники ІНФОРМАЦІЯ_2 не мали законних підстав вчиняти будь-які дії, у тому числі щодо мобілізації, через те що:

- 1) позивач не був взятий на військовий облік;
- 2) відсутній наказ про призов резервістів та військовозобов'язаних на військову службу під час мобілізації;
- 3) не було видано відповідного військово-облікового документа встановленого зразка.

Відповідач, як суб'єкт владних повноважень, до компетенції якого належить вирішення питання щодо оформлення взяття на облік та видачі військово-облікових документів призовникам, військовозобов'язаним і резервістам, після отримання відповідних заяв повин був прийняти рішення за наслідком розгляду цих заяв. Безпідставне зволікання відповідачем щодо взяття на військовий облік, а саме з 19.06.2024, невидання відповідного військово-облікового документа встановленого зразка впливає на закріплене у ст. 23 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» право на відстрочку від призову на військову службу під час мобілізації. Просить задовольнити позовні вимоги у повному обсязі.

Обґрунтування суду. Суд вважає, що відповідач, як суб'єкт владних повноважень, до компетенції якого належить вирішення питання щодо оформлення взяття на облік та видання військово-облікових документів призовникам, військовозобов'язаним та резервістам, після отримання відповідних заяв повинен був прийняти рішення за наслідком розгляду заяв позивача.

Безпідставне зволікання відповідачем щодо взяття на військовий облік, а саме з 19.06.2024, невидання відповідного військово-облікового документа встановленого зразка впливає на закріплене у ст. 23 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» право на відстрочку від призову на військову службу під час мобілізації.

За таких обставин з метою ефективного захисту прав та інтересів позивача, що виключатиме наступні протиправні рішення, дії чи бездіяльність суб'єкта владних повноважень, суд вважає за необхідне зобов'язати відповідача утриматися від вчинення дій, спрямованих на призов позивача відповідно до повістки на відправку на 20.07.2024 о 08 год 00 хв, і зобов'язати відповідача оформити та видати позивачу військово-обліковий документ встановленого зразка.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/122034635>

Рішення Тернопільського окружного адміністративного суду від 01.10.2024 у справі №500/4422/24 щодо призову заброньованого працівника

Обставини справи. Позов обґрунтований тим, що позивача наказом начальника ІНФОРМАЦІЯ_2 від 27.05.2024 ОСОБА_1 було призвано на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період до військової частини НОМЕР_1 та надалі зараховано до списків особового складу військової частини НОМЕР_1.

Позивач вважає такі дії протиправними, оскільки відповідно до витягів із наказу Мінекономіки від 03.05.2024 йому було надано відстрочку від призову на військову службу під час мобілізації строком на 6 місяців. Всі необхідні документи були в розпорядженні ІНФОРМАЦІЯ_4, проте незважаючи на це його незаконно було призвано на військову службу, що потягнуло за собою незаконне зарахування до списків військової частини.

Обґрунтування суду. Громадяни проходять військову службу у Збройних Силах України в добровільному порядку або за призовом. Військова служба за призовом під час мобілізації, на особливий період належить до військової служби за призовом.

Зі свого боку статтею 23 Закону №3543-XII передбачена відстрочка від призову на військову службу під час мобілізації, яка надається, зокрема, військовозобов'язаним, яких заброньовано на період мобілізації та на воєнний час за органами державної влади, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, а також за підприємствами, установами і організаціями.

Суд встановив, що відповідно до наказу Мінекономіки від 03.05.2024 №1145 за ТОВ "Радехівський цукор" заброньовано громадян, у чому числі і позивача, та надано йому відстрочку від мобілізації строком на 6 місяців – до 03.11.2024.

Відтак на момент винесення наказу начальника ІНФОРМАЦІЯ_4 від 27.05.2024 №148, відповідно до вимог статті 23 Закону №3543-XII позивач мав відстрочку від призову на військову службу у строк до 03.11.2024 включно, а отже, не підлягав призову на військову службу під час мобілізації. Проте відповідач-1 не вжив належних заходів щодо з'ясування таких обставин.

На переконання суду, у цьому випадку з огляду на очевидну незаконність оскаржуваного позивачем акта індивідуальної дії, який хоч і вичерпує дію фактом виконання, його скасування не порушить стабільності публічно-правових відносин та принцип правової визначеності, а навпаки, вказуватиме на неприпустимість допущення неправомірних дій центром комплектування при мобілізації військовозобов'язаних осіб, які мають право на відстрочку від призову.

З урахуванням вищевказаного суд доходить висновку про те, що наказ начальника ІНФОРМАЦІЯ_4 про призов на військову службу під час мобілізації від 27.05.2024 №148 в частині призову на військову службу під час мобілізації ОСОБА_1 до військової частини НОМЕР_1 є протиправним і підлягає скасуванню.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/122004231>

Ухвала Вінницького окружного адміністративного суду від 02.10.2024 у справі №120/12966/24 щодо забезпечення позову

Обставини справи. Обґрунтовуючи заяву про забезпечення позову, представник заявника зазначає, що відповідно до витягу з наказу від 05.07.2024 №2302-к ОСОБА_1 є працівником ТОВ «НоваПей», яке за наказом Міністерства розвитку громад, територій та інфраструктури України від 29.04.2024 №384 належить до підприємств, які є критично важливими для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення в особливий період. Водночас у порядку, встановленому постановою Кабінету Міністрів України від 27.01.2023 №76, позивач заброньований за ТОВ «НоваПей» терміном до 21.02.2025, що відображено в його військово-обліковому документі «Резерв+».

Представник заявника вказує, що 26.09.2024 за АДРЕСА_1 до ОСОБА_1 підійшли невідомі особи, що представилися працівниками ІНФОРМАЦІЯ_2, та проти волі позивача доставили його на територію ІНФОРМАЦІЯ_2. З метою визначення ступеня придатності до військової служби позивача направлено для проходження медичного огляду військово-лікарською комісією при ІНФОРМАЦІЯ_4, де у спішному порядку, у супроводі конвоя, він пройшов медичну комісію.

За результатами огляду військово-лікарською комісією при ІНФОРМАЦІЯ_5 прийнято рішення про придатність позивача до військової служби, однак ні постанови, оформленої довідкою військово-лікарської комісії, ні її копії позивачу вручено не було.

Зі слів ОСОБА_1, останнього не ознайомлювали та не надавали під підпис мобілізаційне розпорядження та наказ на відправку до військової частини, на відміну від інших військовозобов'язаних, які пройшли ВЛК у той же час.

Незважаючи на чинне та неанульоване бронювання, відповідач здійснив призов ОСОБА_1 на військову службу під час мобілізації, в особливий період, видавши неправомірний наказ про призов на військову службу під час мобілізації (копію якого позивачу не видали та не ознайомили) та виписавши повістку на відправку до навчального центру 27.09.2024 о 08:00 команда №235-НЦ.

При цьому ОСОБА_1 мав дійсну відстрочку від мобілізації, а тому не підлягав призову на військову службу під час мобілізації, про що відповідачу було відомо і в його розпорядженні були усі необхідні підтвердні документи.

Обґрунтування суду. Матеріали заяви містять докази вчинення відповідачем на цей час певних дій, спрямованих на мобілізацію заявника, направлення для проходження військової служби до військової частини (навчального центру), що може ускладнити або взагалі унеможливити виконання прийнятого за результатом розгляду справи рішення, якщо таке буде прийнято на користь заявника, суд вважає обґрунтованим запропонований представником заявника спосіб забезпечення позову в частині заборони посадовим / службовим особам ІНФОРМАЦІЯ_2 вчиняти дії щодо призову ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_3, на військову службу під час мобілізації та його переміщення для проходження військової служби до військової частини (навчального центру) до набрання законної сили судовим рішенням в цій адміністративній справі №120/12966/24.

При цьому суд звертає увагу, що розгляд заяви про вжиття заходів забезпечення позову не передбачає надання оцінки правомірності дій, рішень чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень, а спрямований виключно на забезпечення захисту прав, свобод та інтересів позивача на час розгляду справи. Тобто виключно за результатами розгляду справи по суті судом надається повна, всебічна та об'єктивна оцінка оскаржуваному рішенню, дії чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень.

Суд зауважує, що згідно з положеннями частини 1 статті 151 КАС України позов може бути забезпечено:

- 1) зупиненням дії індивідуального акта або нормативно-правового акта;
- 2) заборонаю відповідачу вчиняти певні дії;
- 3) встановленням обов'язку відповідача вчинити певні дії;
- 4) заборонаю іншим особам вчиняти дії, що стосуються предмета спору;
- 5) зупиненням стягнення на підставі виконавчого документа або іншого документа, за яким стягнення здійснюється у безспірному порядку.

Вжиття заходів забезпечення позову у запропонований заявником спосіб не суперечить меті застосування правового інституту забезпечення позову та забезпечить ефективність судового захисту у разі задоволення цього позову. Водночас такий захід забезпечення позову відповідає положенням Кодексу адміністративного судочинства України та не належить до переліку заборон щодо забезпечення позову, передбачених цим Кодексом.

Щодо іншого заходу забезпечення позову, вжити який просить заявник, а саме зупинити дію наказу начальника ІНФОРМАЦІЯ_2 в частині призову ОСОБА_1 на військову службу, суд зауважує таке. Конкретний спосіб, яким позивач просить забезпечити позов, має співвідноситися із заявленими позовними вимогами. Заходи забезпечення позову мають бути розумними, обґрунтованими та адекватними заявленим позовним вимогам. Такими заходами має бути забезпечено збалансованість інтересів сторін, а також інших осіб, що беруть участь у справі.

Надані представником заявника докази лише свідчать про вчинення відповідачем дій щодо призову ОСОБА_1 на військову службу під час мобілізації, зокрема направлення повістки на відправку, проте не містять відомостей про явку ОСОБА_1 27.09.2024 до ІНФОРМАЦІЯ_2 і, відповідно, видання наказу про призов, або що такий наказ був виданий раніше.

Відтак у цьому випадку вимоги клопотання про забезпечення позову в частині зупинення дії наказу начальника ІНФОРМАЦІЯ_7 в частині призову ОСОБА_1 для проходження військової служби, є необґрунтованими, оскільки не підтверджуються відповідними доказами щодо існування такого наказу.

Рішення суду. Забезпечити позов шляхом заборони посадовим / службовим особам ІНФОРМАЦІЯ_1 вчиняти дії щодо призову ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_3, на військову службу під час мобілізації та його переміщення для проходження військової служби до військової частини (навчального центру) до набрання законної сили судовим рішенням в цій адміністративній справі №120/12966/24.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/122062025>

Рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 02.10.2024 у справі №160/20893/24 щодо повернення військового квитка

Суд встановив, що ОСОБА_1 працює в Акціонерному товаристві «Українська залізниця» на посаді монтера колії, яка є стратегічно важливою для роботи критичної інфраструктури. Акціонерне товариство подало списки працівників, які підлягають бронюванню до Мінекономіки. Структурний підрозділ «Нижньодніпровська дистанція колія» звернувся з листом від 15.07.2024 №П4-8-04/114 з клопотанням про повернення військового квитка після проходження ВЛК ОСОБА_1. Листом ІНФОРМАЦІЯ_2 від 19.07.2024 №220/3884 повідомлено, що громадянин ОСОБА_1 призваний ІНФОРМАЦІЯ_3 19.07.2024 у Збройні Сили України до військової частини НОМЕР_2.

Наказом начальника ІНФОРМАЦІЯ_2 №468 від 19.07.2024 призвано ОСОБА_1 на військову службу до військової частини НОМЕР_2.

Вважаючи дії відповідача щодо його мобілізації та вказані накази протиправними, позивач звернувся до суду із цим позовом.

Обґрунтування суду. Суд зазначає, що звільнення військовослужбовця під час дії воєнного стану, який проходить військову службу за призовом під час мобілізації, на підставі того, що він заброньований, не передбачено нормами Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу".

З огляду на викладене суд вважає дії та накази відповідача щодо призову ОСОБА_1 на військову службу під час мобілізації в період воєнного часу правомірними та такими, що вчинені на підставі, у межах повноважень та спосіб, що визначені законодавством України.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/122034113>

Постанова Шостого апеляційного адміністративного суду від 21.10.2024 у справі №363/3432/24 щодо оскарження постанови про притягнення до відповідальності

Повідомленням від 16.02.2024 №2/4/2087 поінформовано ДП «Димерське лісове господарство», що відповідно до плану-графіка, затвердженого розпорядженням Вишгородської районної військової адміністрації Київської області Вишгородської районної державної адміністрації від 04.01.2024 №1 «Про стан військового обліку на території Вишгородського району у 2023 році та завдання щодо його поліпшення у 2024 році», 19.06.2024 буде проведено перевірку організації та ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів, забезпечення функціонування системи військового обліку.

Вказано, що питання, які будуть підлягати перевірці, зазначені у пункті 4 додатка 31 до Порядку. Вказано, що для перевірки потрібно надати таку документацію:

списки персонального військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів (додаток 5 до Порядку),

відомість оперативного обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів (додаток 12 до Порядку), копії військово-облікових документів;

журнал обліку результатів перевірки (додаток 9 до Порядку);

витяг з наказу (або копію наказу) про призначення особи, відповідальної за ведення військового обліку.

У процесі перевірки встановлено, що на військовому обліку перебуває 62 військовозобов'язаних, з них 4 офіцери, 58 сержантів, солдатів, 5 призовників, 16 військовозобов'язаних призвано по мобілізації. Комісія дійшла висновку, що військовий облік та бронювання ведуться, проте потребують доопрацювання, складено відповідні протоколи.

Пропозиції (вказівки): протягом 10 днів з дня отримання цього акта видати наказ про виклик військовозобов'язаних до РТЦК та СП за місцем перебування на військовому обліку, ознайомити з ним та направити військовозобов'язаних для заміни військово-облікових документів, уточнення облікових даних, проходження медичних комісій. Копію наказу про виклик разом з листом ознайомлення тих, кого викликають, направити до РТЦК та СП.

19.06.2024 відповідач склав Протокол №650 про адміністративне правопорушення відносно ОСОБА_1 – директора філії «Димерське лісове господарство» ДСГП «Ліси України», оскільки останній допустив порушення Порядку організації та ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30.12.2022 №1487, абз. 13 ч. 1 ст. 21 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію», а саме: допустив прийняття на роботу двох осіб без чинних військово-облікових документів, двох осіб – без перебування на військовому обліку, чим вчинив правопорушення, передбачене ч. 3 ст. 210-1 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Також у Протоколі №650 про адміністративне правопорушення зазначено, що розгляд справи про адміністративне правопорушення відбудеться о 10:30 26.06.2024 в приміщенні. Позивач у вказаному Протоколі вказав, що надасть пояснення при розгляді справи по суті.

25.06.2024 позивач склав письмові пояснення щодо Протоколу №650 про адміністративне правопорушення від 19.06.2024, у яких вказав, що ОСОБА_2 було повідомлено про обов'язок надати військовий квиток, зокрема, його копії у строк до 15.06.2024; ОСОБА_5 після прийняття на роботу було зобов'язано наказом по філії здійснити постановку на військовий облік згідно з фактичним місцем проживання з урахуванням п.п. 1.1 п. 1 додатка 2 до Порядку №1487.

Також вказано, що позаяк філія «Димерське лісове господарство» виконала усі допустимі дії щодо зобов'язання надання військового квитка та постановки на військовий облік за фактичним місцем проживання, то в діях уповноваженої особи ОСОБА_6 щодо ведення військового обліку відсутні порушення абз. 13 ч. 1 ст. 21 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію», оскільки військовий облік на філії ведеться.

Позивач зазначив, що уповноважені особи ІНФОРМАЦІЯ_1 під час складання адміністративного протоколу не встановили, хто є відповідальним працівником за ведення військового обліку на філії. Зазначено, що згідно з наказами №82 від 01.02.2023, №1-к/2 від 01.01.2024 на ОСОБА_6 – старшого інспектора з кадрів, було покладено обов'язки ведення військового обліку військовозобов'язаних на період мобілізації.

Таким чином, під час складання адміністративного протоколу відсутня інформація про те, чи призначалася особа відповідальною на підприємстві за надання інформації з проведеної роботи щодо оповіщення військовозобов'язаних і резервістів, письмових підтверджень про отримання повісток. Оскільки директор філії «Димерське лісове господарство» ОСОБА_1 не є відповідальним за ведення військового обліку на підприємстві, директор філії «Димерське лісове господарство» ОСОБА_1 не є суб'єктом адміністративного правопорушення за ознаками ч. 3 ст. 210-1 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Обґрунтування суду. Громадяни ОСОБА_3 (прийнято 21.03.2024), ОСОБА_2 (переведено 03.01.2023), ОСОБА_4 (прийнято 15.04.2024), ОСОБА_5 (інформація не надана) прийняті на роботу до набрання чинності ч. 3 ст. 210-1 КпАП України, у той же час, оскільки вказані особи з моменту прийняття на роботу до проведення спірної перевірки не встали на військовий облік та не привели у відповідність документи, про що також був обізнаний позивач, як керівник підприємства, то правопорушення тривало до його виявлення відповідачем.

Тобто з 19.05.2024 позивач, як директор підприємства, мав вчинити всіх необхідних дій для дотримання у філії «Димерське лісове господарство» ДП «Ліси України» ведення персонального військового обліку. Крім того, вказана функція покладена на підприємство пунктом 34 Порядку організації та ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30.12.2022 №1487, з 05.01.2023.

Детальніше з текстом постанови можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/122448226>.

Рішення Жидачівського районного суду Львівської області від 24.10.2024 у справі №443/1775/24 (провадження №2-а/443/25/24) щодо оскарження постанови про притягнення до відповідальності

Обставини справи. Як вбачається з постанови №367/24 від 19.09.2024, у результаті перевірки ведення військового обліку військовозобов'язаних та резервістів, забезпечення функціонування системи військового обліку на підприємстві ТОВ «Шляхбудсервіс-Д» встановлено, що головний інженер допустив порушення, а саме організацію ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України №1487 від 30.12.2022, зокрема:

виявлено факт порушення термінів подачі повідомлення про зміну облікових документів про прийняття на роботу військовозобов'язаного ОСОБА_2 (наказ про прийняття на роботу від 10.07.2024, повідомлення 23.07.2024);

не забезпечено здійснення контролю за результатами оповіщення та прибуттям військовозобов'язаних до РТЦК та СП;

виявлено факти порушення термінів подання повідомлення про зміну облікових документів при звільненні з роботи.

Вказаною постановою ОСОБА_1 визнано винною у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 210-1 КУпАП, та накладено стягнення у вигляді штрафу в розмірі 3500 неоподаткованих мінімумів доходів громадян, що становить 59 500 гривень.

Обґрунтування суду. Обов'язки, передбачені п. 47 Порядку, покладені саме на керівника, а оскільки ОСОБА_1 займає посаду головного інженера ТОВ «Шляхбудсервіс-Д», то не може нести відповідальність за незабезпечення здійснення контролю за результатами оповіщення та прибуттям військовозобов'язаних до РТЦК та СП, оскільки не є керівником юридичної особи та видання наказів по підприємству, хоча б і з метою оповіщення військовозобов'язаних, не входить до її посадових обов'язків навіть з урахуванням покладеного на неї обов'язку з ведення обліку військовозобов'язаних згідно з наказом директора від 19.02.2018 №27-к-1.

Також у протоколі про адміністративне правопорушення не розкрито суті правопорушення, тобто в чому саме полягають протиправні дії (бездіяльність) ОСОБА_1 та не зазначено, які саме норми Закону (підзаконного нормативно-правового акта) нею порушено, чого також не зазначено і в акті №3315 від 16.09.2024.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/122538900>

Рішення Млинівського районного суду Рівненської області від 04.11.2024 у справі №566/1129/24 (провадження №2-а/566/20/24) щодо оновлення даних

Обставини справи. 23 серпня 2024 року т. в. о. начальника склав протокол про адміністративне правопорушення №175 за ч. 3 ст. 210-1 КУпАП, яким звинувачено Особу у тому, що він «...не уточнив протягом 60 днів з дня набрання чинності указом Президента України про оголошення мобілізації, затвердженим ВРУ, свої персональні дані через ЦНАП або через електронний кабінет призовника, військовозобов'язаного, резервіста, або районному (міському) ІНФОРМАЦІЯ_3, та по даний час, що є порушенням п.1 Правил військового обліку призовників та військовозобов'язаних затвердженого постановою від 30.12.2022 року №1487».

27 серпня 2024 року т. в. о. начальника, розглянувши справу про адміністративне правопорушення, встановивши, що у діях міститься склад адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 210-1 КУпАП та постановою №2/175, притягнув Особу до адміністративної відповідальності і наклав на нього адміністративне стягнення у вигляді штрафу у розмірі 17 000 гривень.

Накладення штрафу за неоновлення військово-облікових даних без повної та всебічної перевірки доступності цієї інформації в інших базах є необґрунтованим і свідчить про недотримання вимог чинного законодавства України. Він є керівником ТОВ «ЕДВАНС ЕЛІТ», а тому його персональні дані містяться в державних реєстрах податкової та міграційної служб. Йому як керівнику підприємства надсилалося розпорядження від ІНФОРМАЦІЯ_2 №2/4061 від 22.08.2024, відповідно до якого він був зобов'язаний здійснити оповіщення військовозобов'язаних працівників та забезпечити їх прибуття до ІНФОРМАЦІЯ_2. Наявність офіційного розпорядження, направлено на його адресу, свідчить про те, що відповідач був обізнаний із його статусом та мав можливість отримати необхідну інформацію.

Обґрунтування суду. З огляду на викладене суд вважає, що відповідач не довів належними та допустимими доказами свого висновку про порушення ОСОБА_1 законодавства про мобілізаційну підготовку та мобілізацію та, як наслідок, наявності у його діях складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 210 КУпАП.

Крім того, суд зазначає, що відповідно до примітки до ст. 210 КУпАП положення статей 210, 210-1 цього Кодексу не застосовуються у разі можливості отримання держателем Єдиного державного реєстру призовників, військовозобов'язаних та резервістів персональних даних призовника, військовозобов'язаного, резервіста шляхом електронної інформаційної взаємодії з іншими інформаційно-комунікаційними системами, реєстрами (у тому числі публічними), базами (банками) даних, держателями (розпорядниками, адміністраторами) яких є державні органи.

Таким чином, законодавець чітко визначив умову, за якої положення ст. 210 КУпАП не застосовуються за наявності можливості отримання держателем Єдиного державного реєстру призовників персональних даних призовника, військовозобов'язаного, резервіста шляхом електронної інформаційної взаємодії з іншими інформаційно-комунікаційними системами, реєстрами, базами даних, держателями (розпорядниками) яких є державні органи.

Відповідно до ч. 1 ст. 5 Закону України «Про Єдиний державний реєстр призовників, військовозобов'язаних та резервістів» держателем Реєстру є Міністерство оборони України (далі – Держатель Реєстру), розпорядником Реєстру є Генеральний штаб Збройних Сил України (далі – розпорядник Реєстру), а Служба безпеки України та розвідувальні органи України є органами адміністрування та ведення Реєстру. Адміністратором Реєстру є Держатель Реєстру.

Разом з тим відповідачем не вказано, які саме відомості (персональні дані) не були оновлені позивачем і не могли бути одержані самостійно відповідачем у справі шляхом електронної інформаційної взаємодії.

З матеріалів справи не вбачається, що відповідачем вживалися заходи щодо отримання персональних відомостей ОСОБА_1 в порядку електронної інформаційної взаємодії і що внаслідок проведених заходів такі відомості отримати не вдалося.

Отже, відповідач не довів наявності передбачених законом умов, за яких ОСОБА_1 міг бути притягнутий до адміністративної відповідальності за ч. 3 ст. 210 КУпАП (у розумінні примітки до ст. 210 КУпАП).

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/122891968>

Рішення Приморського районного суду м. Одеси від 06.11.2024 у справі №522/13088/24 щодо застосунку «Резерв+»

Як стверджує позивач, він представнику ІНФОРМАЦІЯ_5 надав видану на його ім'я замість військового квитка обліково-послужну картку, сформований та роздрукований за допомогою мобільного застосунку «Резерв+» військово-обліковий документ, у графі «Категорія обліку» якого зазначено «Військовозобов'язаний», а також паспорт громадянина України.

Проте з протоколу про адміністративне правопорушення слідує, що роздрукований за допомогою мобільного застосунку «Резерв+» військово-обліковий документ щодо відповідності зазначеним у ньому даним, наявним у відповідних базах обліку, не перевірявся. Не містяться такі дані і у постанові про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності.

Суд враховує, що одним із принципів, яким повинно відповідати рішення суб'єкта владних повноважень у публічно-правових відносинах щодо розгляду справи про адміністративне правопорушення, є принцип обґрунтованості.

Принцип обґрунтованості прийнятого рішення, тобто прийняття рішення з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення або вчинення дії, вимагає від суб'єкта владних повноважень (у тому числі під час притягнення особи до адміністративної відповідальності) враховувати як обставини, на обов'язковість урахування яких прямо вказує закон, так і інші обставини, що мають значення у конкретній ситуації. Суб'єкт владних повноважень повинен уникати прийняття невмотивованих рішень, обґрунтованих припущеннями, а не конкретними обставинами. Несприятливе для особи рішення суб'єкта владних повноважень, у тому числі рішення про притягнення особи до адміністративної відповідальності, повинно бути вмотивованим.

Аналогічна позиція викладена в постанові Верховного Суду від 15.11.2018 у справі №524/5536/17, адміністративне провадження №К/9901/1403/17.

Фактичні дані, які містяться в постанові про адміністративне правопорушення, не дають можливості встановити факт скоєння позивачем правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 210 КУпАП, оскільки на момент складання протоколу та винесення оскаржуваної постанови 29.07.2024 електронний військово-обліковий документ, який має таку саме юридичну силу як і паперовий, міг бути перевіреним співробітниками відповідача.

При цьому будь-яких доказів на спростування адміністративного позову відповідач не надав.

Зважаючи на відсутність належних доказів, які б підтверджували факт порушення позивачем законодавства про оборону, мобілізаційну підготовку та мобілізацію за викладених в оскаржуваній постанові у справі про адміністративне правопорушення обставин, враховуючи те, що обвинувачення не може ґрунтуватися на припущеннях, та всі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь, суд дійшов висновку, що винесена постанова про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності винесена без достатніх доказів, які б підтверджували його вину за ч. 3 ст. 210 КУпАП.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/122848257>

Рішення Київського окружного адміністративного суду від 06.11.2024 у справі №320/19530/24 щодо медичного огляду та нерозгляду заяви на відстрочку

Щодо доводів про необхідність проходження медичного огляду та лікування, зазначених у тому ж таки листі від 07.03.2024, то, по-перше, доказів прийняття рішення про проходження медичного огляду з метою визначення ступеня придатності до військової служби позивача відповідач суду не надав; по-друге, на момент виникнення спірних відносин законодавство не передбачало обов'язок військовозобов'язаного пройти медичний огляд перед вирішенням питання про надання відстрочки від військової служби.

При цьому суд зауважує, що, враховуючи мету проведення медичного огляду (визначення придатності до військової служби), його проходження військовозобов'язаним не є необхідним та доцільним у разі наявності права на відстрочку від призову на військову службу відповідно до закону. На користь такого висновку свідчить і те, що надалі постановою Кабінету Міністрів України від 16.05.2024 №560 затверджено Порядок проведення призову громадян на військову службу під час мобілізації, на особливий період, яким врегульовано питання надання відстрочки від призову на військову службу під час мобілізації і пунктом 63 якого визначено, що військовозобов'язані, які звернулися до районного (міського) територіального центру комплектування та соціальної підтримки із заявою про надання відстрочки, до прийняття рішення відповідною комісією не направляються для проходження медичного огляду для визначення придатності до військової служби.

У той же час суд наголошує, що саме до повноважень районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки належить обов'язок прийняття рішення про відстрочку від призову (позитивне або відмова).

У спірному випадку відповідач на заяву позивача про надання відстрочки від призову на військову службу під час мобілізації та доданих документів відповіді по суті не надав, юридично значимого рішення не прийняв, у листі від 07.03.2024 стосовно поданої у лютому 2024 року заяви лише вказав про необхідні, на думку РТЦК та СП, дії позивача, проаналізовані вище, відповідного рішення за результатами розгляду не надав.

Суд наголошує, що у спірних правовідносинах суб'єкт владних повноважень не може утриматися від прийняття рішення, що входить до його виключної компетенції. Разом з тим фактично у цій ситуації ІНФОРМАЦІЯ_2 саме утримався від прийняття рішення, не надав доказів розгляду заяви позивача про надання відстрочки із прийняттям рішення по суті.

У той же час відсутність належним чином оформленого рішення про надання відстрочки від призову на військову службу під час мобілізації або мотивованої відмови в наданні відстрочки від призову на військову службу під час мобілізації свідчить про протиправну бездіяльність суб'єкта владних повноважень.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/122842646>

Рішення Держинського районного суду міста Кривого Рогу Дніпропетровської області від 07.11.2024 у справі №211/5234/24 (провадження №2-а/210/30/24) щодо неприбуття за повісткою

Поважними причинами неприбуття громадянина у строк, визначений у повістці, які підтверджені документами відповідних уповноважених державних органів, установ та організацій (державної та комунальної форми власності), визнаються:

перешкода стихійного характеру;

хвороба громадянина;

воєнні дії на відповідній території та їх наслідки або інші обставини, які позбавили його можливості особисто прибути у визначені пункт і строк;

смерть його близького родича (батьків, дружини (чоловіка), дитини, рідних брата, сестри, діда, баби) або близького родича його дружини (чоловіка).

У разі неприбуття у строк, визначений у повістці, громадянин зобов'язаний у найкоротший строк, але не пізніше ніж протягом трьох днів від визначених у повістці дати і часу прибуття до територіального центру комплектування та соціальної підтримки (відповідного підрозділу розвідувальних органів, Центрального управління або регіональних органів СБУ), повідомити про причини неявки шляхом безпосереднього звернення до зазначеного у повістці територіального центру комплектування та соціальної підтримки (відповідного підрозділу розвідувальних органів, Центрального управління або регіональних органів СБУ) або в будь-який інший спосіб з прибуттям його надалі у строк, що не перевищує сім календарних днів.

Позивач не долучив до матеріалів справи доказів наявності поважних причин неприбуття до ІНФОРМАЦІЯ_2 відповідно до п. 23 Порядку проведення призову громадян на військову службу під час мобілізації, на особливий період, затвердженого постановою КМУ №560 від 16.05.2024.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/122854587>

Рішення Кобеляцького районного суду Полтавської області від 08.11.2024 у справі № 532/2207/24 (провадження № 2-а/532/22/2024) щодо заміни на альтернативну службу

Обставини справи. 23 липня 2024 року ІНФОРМАЦІЯ_3 винесено оскаржувану постанову №2257 про притягнення до адміністративної відповідальності за ч. 3 ст. 210-1 КУпАП. Інкримінований склад адміністративного правопорушення визначено так: «... Гр. ОСОБА_1 ... скоїв адміністративне правопорушення в особливий період, передбачене ч.3 ст. 210-1, а саме: порушення військовозобов'язаним Порядку організації та ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів, затверджених Постановою КМУ від 30.12.2022 р №1487, ч. 1 статті 22 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію, ч.10 ст.1 закону України Про військовий обов'язок та військову службу», а саме: 21.06.2024 р. не з'явився по бойовій повістці, служити відмовляється через релігійні переконання.....».

Обґрунтування суду. Суд встановив, що ОСОБА_1 письмовою заявою від 21.06.2024 в межах встановлених строків повідомив Полтавський РТЦК та СП про те, що він не підлягає призову під час мобілізації на особливий період, чим виконав вимоги п. 24 Порядку проведення призову громадян на військову службу під час мобілізації, на особливий період, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16 травня 2024 р. №560, у контексті триденного строку повідомлення про причини неприбуття у строк, визначений у повістці на відправку. Подання письмової заяви від 21.06.2024 із доказами, які засвідчують право на альтернативну (невійськову) службу під час мобілізації, не становить склад інкримінованого адміністративного правопорушення та не підлягає кваліфікації у вигляді пасивної поведінки суб'єкта правопорушення.

Також з пояснення ОСОБА_1 вбачається, що «... (він) не відмовляється працювати на користь держави, але проти служити у воєнних структурах чи під наглядом воєнних у зв'язку зі своїми релігійними переконаннями» (Протокол №2257 від 18 липня 2024 р.).

Окрім того, третій відділ Полтавського РТЦК та СП та Полтавським РТЦК та СП всупереч вимогам пп. 1, 8, 9, 11 Положення про територіальні центри комплектування та соціальної підтримки, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 лютого 2022 р. №154, не дав відповідь і в той же час не відмовив у розгляді і задоволенні заяви ОСОБА_1 від 14 та 21 червня 2024 р., з якими він звертався особисто і прохав про заміну військової служби невійськовою саме з релігійних підстав, оскільки є Свідком Єгови.

Як свідчать матеріали справи, позивач письмово звернувся з відповідними заявами до відповідача у зв'язку з наявними у нього релігійними переконаннями, які є несумісними з військовою службою, та просив замінити виконання військового обов'язку альтернативною (невійськовою) службою.

Тобто, оскільки позивач має право на виконання свого військового обов'язку шляхом його заміни на альтернативну (невійськову) службу, то останній заявив про своє бажання скористатися правом альтернативної служби.

Потрібно визнати протиправною та скасувати постанову №2257 від 23 липня 2024 р. за справою про адміністративне правопорушення, якою ОСОБА_1 притягнуто до адміністративної відповідальності за ч. 3 ст. 210-1 КУпАП та накладено адміністративне стягнення у вигляді штрафу у розмірі 17 000 (сімнадцять тисяч) гривень.

Справу про адміністративне правопорушення за ч. 3 ст. 210-1 КУпАП стосовно ОСОБА_1 закрити.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/122903873>

Ми дуже цінуємо ваш час, тому хочемо поінформувати про телеграм канал НААУ, на якому лише актуальні новини та заплановані заходи –

<https://t.me/InfoUNBA>

Також у вас є можливість першими дізнаватися про всі акредитовані навчальні заходи, цікаві статті колег та огляд правових позицій ВС за допомогою телеграм каналу Вищої школи адвокатури НААУ – <https://t.me/hsaorgua>

